

Uradni list

Evropske unije

C 207

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 56

20. julij 2013

<u>Številka objave</u>	<u>Vsebina</u>	<u>Stran</u>
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Sodišče Evropske unije		
2013/C 207/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 189, 29.6.2013	1
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2013/C 207/02	Zadeva C-145/13 P: Pritožba, ki jo je Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. vložila 22. marca 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2013 v zadevi Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prej Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, proti Evropski komisiji, T-218/00	2
2013/C 207/03	Zadeva C-165/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. aprila 2013 – Stanislav Gross proti Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Zadeva C-172/13: Tožba, vložena 5. aprila 2013 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska	3

SL

 Cena:
4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/05	Zadeva C-174/13 P: Pritožba, ki jo je Axitea SpA, nekdanja La Vigile San Marco SpA, vložila 9. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2013 v zadevi La Vigile San Marco SpA proti Evropski komisiji, T-262/00	4
2013/C 207/06	Zadeva C-177/13 P: Pritožba, ki jo je Marek Marszałkowski vložil 9. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 4. februarja 2013 v zadevi T-159/11, Marszałkowski proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) – Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG	4
2013/C 207/07	Zadeva C-180/13 P: Pritožba, ki so jo Vetrai 28 srl, nekdanja Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl, in drugi vložili 12. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 29. januarja 2013 v zadevi Barbini in drugi proti Evropski komisiji, T-272/00	5
2013/C 207/08	Zadeva C-181/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Latina (Italija) 12. aprila 2013 – Francesco Acanfora proti Equitalia Sud SpA in Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Zadeva C-184/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Anonima Petroli Italiana SpA (API) proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Zadeva C-185/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti in drugim	6
2013/C 207/11	Zadeva C-186/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Air Liquide Italia Spa in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Zadeva C-187/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti in drugim	7
2013/C 207/13	Zadeva C-191/13 P: Pritožba, ki so jo Confindustria Venezia, prej Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria), in drugi vložili 15. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 29. januarja 2013 v zadevi Unindustria in drugi proti Evropski komisiji, T-273/00	8
2013/C 207/14	Zadeva C-194/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (fdas) 15. aprila 2013 – Esso Italiana srl proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Zadeva C-195/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 15. aprila 2013 – Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Zadeva C-196/13: Tožba, vložena 16. aprila 2013 – Evropska komisija proti Italijanski republiki ...	9
2013/C 207/17	Zadeva C-206/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) 18. aprila 2013 – Cruciano Siragusa proti Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/18	Zadeva C-208/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 15. aprila 2013 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Zadeva C-212/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) 19. aprila 2013 – František Ryneš proti Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Zadeva C-213/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. aprila 2013 – Impresa Pizzarotti & C. Spa proti Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Zadeva C-221/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Trento (Italija) 25. aprila 2013 – Teresa Mascellani proti Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Zadeva C-222/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Teleklagenævnet (Danska) 25. aprila 2013 – TDC A/S proti Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Zadeva C-224/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Cagliari (Italija) 26. aprila 2013 – Kazenski postopek proti Sergiu Alfonsu Lorrari	13
2013/C 207/24	Zadeva C-225/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 29. aprila 2013 – Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix proti Région wallonne	13
2013/C 207/25	Zadeva C-227/13 P: Pritožba, ki jo je Albergo Quattro Fontane Snc vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	13
2013/C 207/26	Zadeva C-228/13 P: Pritožba, ki jo je Hotel Gabrielli srl, prej Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-290/00	14
2013/C 207/27	Zadeva C-229/13 P: Pritožba, ki jo je GE.AL.VE. Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	15
2013/C 207/28	Zadeva C-230/13 P: Pritožba, ki jo je Metropolitan SpA, prej Metropolitan srl, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	16
2013/C 207/29	Zadeva C-231/13 P: Pritožba, ki jo je Hotel Concordia srl, nekdanja Hotel Concordia Snc, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	17
2013/C 207/30	Zadeva C-232/13 P: Pritožba, ki jo je SPLIA vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	18

2013/C 207/31	Zadeva C-233/13 P: Pritožba, ki jo je Principessa, v likvidaciji, vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	19
2013/C 207/32	Zadeva C-234/13 P: Pritožba, ki jo je Albergo Saturnia Internazionale Spa vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v v združenih zadevah Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	19
2013/C 207/33	Zadeva C-235/13 P: Pritožba, ki jo je Savoia e Jolanda Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	20
2013/C 207/34	Zadeva C-236/13 P: Pritožba, ki jo je Biasutti Hotels srl, nekdanja Hotels Biasutti Snc, vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	21
2013/C 207/35	Zadeva C-237/13 P: Pritožba, ki jo je Ge.A.P. Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	22
2013/C 207/36	Zadeva C-238/13 P: Pritožba, ki jo je Rialto Inn Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji	23
2013/C 207/37	Zadeva C-239/13 P: Pritožba, ki jo je Bonvecchiati Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	24
2013/C 207/38	Zadeva C-242/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 29. aprila 2013 – Commerz Nederland NV, druga stranka: Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Zadeva C-246/13 P: Pritožba, ki sta jo Manutencoop Soc. coop., nekdanja Manutencoop Soc. coop. Arl, in Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl vložili 2. maja 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00	25
2013/C 207/40	Zadeva C-252/13: Tožba, vložena 7. maja 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski ...	25
2013/C 207/41	Zadeva C-254/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 8. maja 2013 – Orgacom BVBA proti Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Zadeva C-256/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 10. maja 2013 – Provincie Antwerpen proti Belgacom NV van publiek recht ...	26

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/43	Zadeva C-257/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francija) 13. maja 2013 – Anouthani Mlalali proti CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Zadeva C-261/13 P: Pritožba, ki jo je Peter Schönberger vložil 8. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 7. marca 2013 v zadevi Peter Schönberger proti Evropskemu parlamentu (T-186/11)	27
2013/C 207/45	Zadeva C-263/13 P: Pritožba, ki jo je Kraljevina Španija vložila 14. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2013 v združenih zadevah Španija proti Komisiji (T-65/10, T-113/10 in T-138/10)	28
2013/C 207/46	Zadeva C-264/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 15. maja 2013 – Provincie Antwerpen proti Mobistar NV	28
2013/C 207/47	Zadeva C-265/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Španija) 15. maja 2013 – Emiliano Torralbo Marcos proti Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Zadeva C-266/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 15. maja 2013 vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – L. Kik, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën ...	29
2013/C 207/49	Zadeva C-267/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 15. maja 2013 vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Nutricia NV, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Zadeva C-268/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Sibiu (Romunija) 16. maja 2013 – Elena Petru proti Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Zadeva C-270/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 17. maja 2013 – Iraklis Haralambidis proti Calogero Casilliju	30
2013/C 207/52	Zadeva C-271/13 P: Pritožba, ki jo je Rouse Industry AD vložila 16. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. marca 2013 v zadevi T-489/11, Rouse Industry AD proti Evropski komisiji	31
2013/C 207/53	Zadeva C-272/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italija) 21. maja 2013 – Equoland Soc. coop. arl proti Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Zadeva C-276/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Španija) 21. maja 2013 – Pablo Acosta Padín proti Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Zadeva C-279/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 22. maja 2013 – C More Entertainment proti Linusu Sandbergu	33
2013/C 207/56	Zadeva C-291/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Ciper) 27. maja 2013 – Sotiris Papasavvas proti O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takisu Kounnafiju in Giorgosu Sertisu	33
2013/C 207/57	Zadeva C-301/13 P: Pritožba, ki jo je El Corte Inglés, S.A. vložila 30. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. marca 2013 v zadevi El Corte Inglés proti UUNT – Chez Gerard (CLUB GOURMET) (T-571/11)	34

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/58	Zadeva C-305/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 4. junija 2013 – Haeger & Schmidt GmbH proti Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacquesu Loru, Dominiqueu Miquelu, likvidacijskemu upravitelju družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
Splošno sodišče		
2013/C 207/59	Zadeva T-168/13: Tožba, vložena 18. marca 2013 – EPAW proti Komisiji	36
2013/C 207/60	Zadeva T-213/13: Tožba, vložena 8. aprila 2013 – Square proti UUNT – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Zadeva T-239/13: Tožba, vložena 23. aprila 2013 – Atmeh proti UUNT – Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)	37
2013/C 207/62	Zadeva T-240/13: Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Aldi Einkauf proti UUNT – Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Zadeva T-241/13: Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Helenska republika proti Komisiji	38
2013/C 207/64	Zadeva T-242/13: Tožba, vložena 29. aprila 2013 – Castell Macía proti UUNT – PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Zadeva T-249/13: Tožba, vložena 2. maja 2013 – MHCS proti UUNT – Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Zadeva T-250/13: Tožba, vložena 2. maja 2013 – Naazneen Investments proti UUNT – Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Zadeva T-253/13: Tožba, vložena 6. maja 2013 – Orthogen proti UUNT – Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Zadeva T-254/13: Tožba, vložena 6. maja 2013 – Stayer Ibérica proti UUNT – Korporaciya „Masternet“ (STAYER)	40
2013/C 207/69	Zadeva T-257/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – Republika Poljska proti Komisiji	41
2013/C 207/70	Zadeva T-258/13: Tožba, vložena 3. maja 2013 – Matratzen Concord proti UUNT – KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Zadeva T-259/13: Tožba, vložena 7. maja 2013 – Francija proti Komisiji	42
2013/C 207/72	Zadeva T-262/13: Tožba, vložena 15. maja 2013 – fdas proti UUNT	43
2013/C 207/73	Zadeva T-263/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – Lausitzer Fruchteverarbeitung proti UUNT – Rivella International (holzmichel)	43

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/74	Zadeva T-265/13: Tožba, vložena 20. maja 2013 – Polo/Lauren proti UUNT – FreshSide (podoba fanta na kolesu, ki drži kladivo)	44
2013/C 207/75	Zadeva T-268/13: Tožba, vložena 21. maja 2013 – Italija proti Komisiji	44
2013/C 207/76	Zadeva T-269/13 P: Pritožba, ki jo je 19. maja 2013 vložil Markus Brune zoper sodbo Sodišča za uslužbenca z dne 21. marca 2013 v zadevi F-94/11, Brune proti Komisiji	45
2013/C 207/77	Zadeva T-270/13: Tožba, vložena 21. maja 2013 – SACBO proti Komisiji in TEN – T EA	46
2013/C 207/78	Zadeva T-272/13: Tožba, vložena 21. maja 2013 – Max Mara Fashion Group proti UUNT – Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Zadeva T-273/13: Tožba, vložena 17. maja 2013 – Sarafraz proti Svetu	48
2013/C 207/80	Zadeva T-274/13: Tožba, vložena 17. maja 2013 – Emadi proti Svetu	48
2013/C 207/81	Zadeva T-275/13: Tožba, vložena 23. maja 2013 – Italija proti Komisiji	49
2013/C 207/82	Zadeva T-278/13: Tožba, vložena 15. maja 2013 – Now Wireless proti UUNT – Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Zadeva T-279/13: Tožba, vložena 24. maja 2013 – Ezz in drugi proti Svetu	51
2013/C 207/84	Zadeva T-282/13: Tožba, vložena 22. maja 2013 – Iglotex proti UUNT – Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Zadeva T-283/13 P: Pritožba, ki jo je 22. maja 2013 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 11. marca 2013 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-131/12, Marcuccio proti Komisiji	52
2013/C 207/86	Zadeva T-284/13 P: Pritožba, ki jo je 22. maja 2013 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 11. marca 2013 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi F-17/12, Marcuccio proti Komisiji	52
2013/C 207/87	Zadeva T-287/13: Tožba, vložena 24. maja 2013 – Husky CZ proti UUNT – Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Zadeva T-295/13: Tožba, vložena 30. maja 2013 – Italija proti Komisiji	53
2013/C 207/89	Zadeva T-305/13: Tožba, vložena 3. junija 2013 – SACE in SACE BT proti Komisiji	53
2013/C 207/90	Zadeva T-307/13: Tožba, vložena 4. junija 2013 – Capella proti UUNT – Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54
Sodišče za uslužbenca Evropske unije		
2013/C 207/91	Zadeva F-24/13: Tožba, vložena 21. marca 2013 – ZZ proti Komisiji	56

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2013/C 207/92	Zadeva F-26/13: Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti UUNT	56
2013/C 207/93	Zadeva F-27/13: Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti Komisiji	56
2013/C 207/94	Zadeva F-28/13: Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti Komisiji	57
2013/C 207/95	Zadeva F-29/13: Tožba, vložena 28. marca 2013 – ZZ proti EMA	57
2013/C 207/96	Zadeva F-32/13: Tožba, vložena 8. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	58
2013/C 207/97	Zadeva F-34/13: Tožba, vložena 16. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	58
2013/C 207/98	Zadeva F-35/13: Tožba, vložena 16. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	58
2013/C 207/99	Zadeva F-36/13: Tožba, vložena 18. aprila 2013 – ZZ proti EACEA	58
2013/C 207/100	Zadeva F-37/13: Tožba, vložena 26. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	59
2013/C 207/101	Zadeva F-38/13: Tožba, vložena 26. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	59
2013/C 207/102	Zadeva F-39/13: Tožba, vložena 29. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji	60
2013/C 207/103	Zadeva F-40/13: Tožba, vložena 7. maja 2013 – ZZ proti Komisiji	60
2013/C 207/104	Zadeva F-41/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB	60
2013/C 207/105	Zadeva F-42/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ proti EESO	61
2013/C 207/106	Zadeva F-43/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB	61
2013/C 207/107	Zadeva F-44/13: Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ proti Komisiji	61
2013/C 207/108	Zadeva F-45/13: Tožba, vložena 15. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB	62
2013/C 207/109	Zadeva F-46/13: Tožba, vložena 16. maja 2013 – ZZ proti Komisiji	62
2013/C 207/110	Zadeva F-47/13: Tožba, vložena 17. maja 2013 – ZZ proti Svetu	63
2013/C 207/111	Zadeva F-48/13: Tožba, vložena 21. maja 2013 – ZZ proti Parlamentu	63
2013/C 207/112	Zadeva F-50/13: Tožba, vložena 22. maja 2013 – ZZ proti Komisiji	63
2013/C 207/113	Zadeva F-54/13: Tožba, vložena 31. maja 2013 – ZZ proti EESO	64

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2013/C 207/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 189, 29.6.2013

Prejšnje objave

UL C 178, 22.6.2013

UL C 171, 15.6.2013

UL C 164, 8.6.2013

UL C 156, 1.6.2013

UL C 147, 25.5.2013

UL C 141, 18.5.2013

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. vložila 22. marca 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2013 v zadevi Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prej Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, proti Evropski komisiji, T-218/00

(Zadeva C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (zastopnika: R. Volpe in C. Montagner, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, prej Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Evropska komisija

Predlogi

— Pritožbi naj se ugoti,

— sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 23. januarja 2013, vročen 24. januarja 2013, naj se razveljavi in naj se zato Odločba Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 razglasi za nično ter

— podredno, člen 5 te odločbe naj se v delu, v katerem določa obveznost vračila obravnavanega zneska olajšav pri prispevkih za socialno varnost in v katerem določa, da se temu znesku prištejejo obresti za upoštevno obdobje, razglasi za ničnega;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je s sklepom z dne 23. januarja 2013 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) ugotovilo, da je tožba, ki jo je vložila

Ghezzi Giovanni & C. s.n.c. in katere namen je razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2000/394/ES glede oprostitev plačil socialnih prispevkov, delno očitno nedopustna in delno očitno pravno neutemeljena.

V prvi točki obravnavane pritožbe se – glede navedene nedopustnosti tožbe pred Splošnim sodiščem – očita, da ni bila podana nikakršna obrazložitev in naj bi zato izpodbijani sklep v točki 58 kršil splošno načelo obveznosti obrazložitve aktov in, natančneje, člen 81 Poslovnika Splošnega sodišča.

Drugi pritožbeni razlog, ki ga navaja pritožnica, se nanaša na zatrditev neobstoja primerne in izčrpane razlage določbe člena 87(1) ES (zdaj člen 107/1) PDEU).

V okviru kršitve člena 87(1) ES se navaja tudi kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, ker naj 22 podjetjem ne bi bilo treba vrniti pomoči, ki so jim bile dodeljene, pri čemer so se utemeljitve, ki so jih ta podala, šteje za izčrpane, medtem ko utemeljitve pritožnice niso bile ugotovljene kot izčrpane.

Izpodbijani sklep naj bi poleg tega kršil načelo prepovedi diskriminacije, ker potrjuje zakonitost Odločbe Komisije, po kateri naj bi bilo vračilo pomoči v skladu s členom 87(1) ES izključeno za občinska podjetja (katerim naj bi Komisija v fazi izvršitve te odločbe dala potrebne dopolnilne informacije za presojo zakonitosti dodeljenih pomoči), medtem ko naj se od pritožnice ne bi nikoli zahtevala dopolnilna dokumentacija pred začetkom vračanja pomoči.

Dodatno v utemeljitev kršitve člena 87(1) ES se v neki drugi točki pritožbe navaja, da izpodbijani sklep ne daje nikakršnega razloga v utemeljitev zatrditve vpliva pomoči, dodeljenih v korist pritožnice, na trgovino med državami članicami. Najprej naj bi Komisija nato pa še Splošno sodišče potrdila nezakonitost obravnavanih olajšav in pri tem vpliv na trgovino med državami članicami štela za element, značilen za ukrepe v korist podjetij v ribiškem sektorju, ne da bi pri tem kakorkoli preučila upoštevni trg ali podala kakršnokoli obrazložitev.

Izpodbijani sklep naj bi kršil še člen 87(3)(a) ES (zdaj člen 107(3)(a) PDEU), ker ni preučil pogojev uporabe obravnane izjeme za primer pritožnice. Natančneje, mesto Chioggia naj bi imelo zelo nizko življenjsko raven in izredno visoko raven brezposelnosti.

Izpodbijani sklep naj bi prav tako kršil člen 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU), ker šteje, da se ta izjema za primer pritožnice ne uporablja, čeprav tega nikakor ne obrazloži, in člen 87(3)(d) ES (zdaj člen 107(3)(d) PDEU), ker šteje, da se ta izjema za primer pritožnice ne uporablja, za ostala beneška podjetja pa se, s čimer krši načelo prepovedi diskriminacije.

Nazadnje, navaja se nepravilnost razlage Splošnega sodišča glede neobstoja „obstoječih pomoči“, kar je kršitev členov 1, 14 in 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾. Sporno naj ne bi bilo, da nadaljnji obstoj veljavnih pravnih pravil pomeni več desetletno kontinuiteto olajšav pri prispevkih.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 3. aprila 2013 – Stanislav Gross proti Hauptzollamt Braunschweig

(Zadeva C-165/13)

(2013/C 207/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stanislav Gross

Tožena stranka: Hauptzollamt Braunschweig

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 9(1), drugi pododstavek, Direktive Sveta 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov ⁽¹⁾, brez poseganja v njegovo sistematično povezavo s členom 7(3) Direktive 92/12/EGS, nasprotuje zakonski ureditvi države članice, v skladu s katero oseba, ki zaradi komercialnih namenov poseduje trošarinske proizvode, ki so bili sproščeni v porabo v drugi

državi članic, ne postane zavezanica za plačilo trošarine, če je te proizvode kupila od druge osebe šele po končanem postopku vnosa?

⁽¹⁾ UL L 76, str. 1.

Tožba, vložena 5. aprila 2013 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-172/13)

(2013/C 207/04)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Roels, R. Lyal, agenta)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predloga tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Združeno kraljestvo s tem, da je določilo pogoje za pridobitev olajšave za čezmejne skupine, na podlagi katerih je to olajšavo praktično nemogoče pridobiti, in omejilo to olajšavo na obdobje po 1. aprilu 2006, ni izpolnilo obveznosti iz člena 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 31 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;

— Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Združeno kraljestvo je po izdani sodbi Sodišča z dne 13. decembra 2005 v zadevi Marks & Spencer (C-446/03, ZOdl., str. I 10837) spremenilo svojo zakonodajo o ureditvi tega, kako se lahko izgube družb, ki so članice skupine, prenesejo in uporabijo s strani druge članice skupine zaradi zmanjšanja njene davčne obveznosti (olajšava za skupino). Določbe, s katerimi so urejene izgube nerezidenčnih družb, so zdaj vsebovane v delu 5 Corporation Tax Act 2010 (zakon o davku od dohodkov pravnih oseb iz leta 2010).

Na podlagi sedaj veljavne zakonodaje Združenega kraljestva lahko družba v skupini pridobi dobropis davka zaradi izgube nerezidenčne članice skupine samo, če zadnjenavedena v rezidenčni državi ne more zaprositi za davčno olajšavo. V povezavi

z možnostjo prihodnjih olajšav je na podlagi zakonodaje Združenega kraljestva praktično nemogoče dokazati izpolnitev tega pogoja, ker se ta možnost ocenjuje „neposredno po koncu“ davčnega leta, v katerem je nastala izguba. Ta pogoj je iz vseh praktičnih razlogov nemogoče izpolniti. Zato zakonodaja izključuje kakršnokoli olajšavo na podlagi izgube nerezidenčne odvisne družbe, kar je v nasprotju s svobodo ustanavljanja, kot je bila razložena v zadevi Marks & Spencer (C-446/03).

Drugič, nova pravila o olajšavi za skupino na podlagi izgub v tujini se uporabijo le za izgube, nastale po 1. aprilu 2006, ko so začela veljati ta pravila. Ta časovna omejitev (torej, da na podlagi zakonodaje ni mogoče pridobiti olajšave na podlagi izgub, nastalih pred tem datumom), je v nasprotju s svobodo ustanavljanja.

Pritožba, ki jo je Axitea SpA, nekdanja La Vigile San Marco SpA, vložila 9. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 22. januarja 2013 v zadevi La Vigile San Marco SpA proti Evropski komisiji, T-262/00

(Zadeva C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Axitea SpA, nekdanja La Vigile San Marco SpA (zastopniki: A. Vianello, A. Bortoluzzi in A. Veronese, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Italijanska republika, Evropska komisija

Predlog

— razveljavitev ali sprememba sklepa Splošnega sodišča (četrti senat), ki je bil izdan v zadevi T-262/00, in naložitev plačila stroškov Komisiji

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navajata napačno uporabo prava pri uporabi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v zvezi z obveznostjo obrazložitve odločb Komisije na področju državnih pomoči na eni strani in dokaznim bremenom glede predpostavk iz člena 107(1) PDEU na drugi strani.

Splošno sodišče naj se s sklepom, ki je predmet te pritožbe, ne bi uskladilo z navedbami Sodišča v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ z dne 9. junija 2011, v kateri je navedeno, da odločba Komisije „mora vsebovati vse bistvene elemente za izvršitev s strani nacionalnih organov“. Čeprav naj odločba ne bi vsebovala bistvenih elementov za izvršitev s strani nacio-

nalnih organov, Splošno sodišče ni ugotovilo nobene pomanjkljivosti v načinu sprejetja izpodbijane odločbe s strani Komisije, zaradi česar je bilo napačno uporabljeno pravo.

Na podlagi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v okviru povrnitve, mora država članica – in ne prejemnik pomoči – v vsakem posameznem primeru dokazati obstoj predpostavk iz člena 107(1) PDEU. V obravnavani zadevi pa Komisija v izpodbijani odločbi ni navedla „načina“ takega preverjanja; ker Italijanska republika ni imela bistvenih elementov, da bi v okviru povrnitve dokazala, da so bile dodeljene ugodnosti za prejemnike državne pomoči – z zakonom št. 228 z dne 24. decembra 2012 (člen 1, točka 351 in naslednje) – naj bi prevaila dokazno breme v nasprotju s sodno prakso Skupnosti. Po mnenju italijanskega zakonodajalca mora vsako podjetje, ki je prejemnik pomoči, dodeljenih v obliki oprostitve socialnih prispevkov, in ne država članica dokazati, da zadevne ugodnosti ne izkrivljajo konkurence niti ne vplivajo na trgovino med državami članicami, sicer se to, da dodeljena ugodnost izkrivlja konkurenco, in vpliv na trgovino med državami članicami domnevata. Vse to naj bi bilo očitno v nasprotju z načeli, navedenimi v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“.

Pritožba, ki jo je Marek Marszałkowski vložil 9. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 4. februarja 2013 v zadevi T-159/11, Marszałkowski proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) – Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Zadeva C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Pritožnik: Marek Marszałkowski (zastopnik: C. Sadkowski, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), – Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Predloga

Pritožnik predlaga,

— naj se izpodbijana sodba Splošnega sodišča v celoti razveljavi, odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 11. januarja 2011 (zadeva R 760/2010-4) naj se razveljavi, UUNT naj se naloži, da v imenu pritožnika registrira prijavljen znak „Marko Walichnowy“ za proizvode, navedene v vlogi in naj se drugim udeležencem v postopku naloži stroške tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem;

- podredno, izpodbijana sodba Splošnega sodišča naj se v celoti razveljavi in naj se zadeva v skladu s členom 61(1), drugi stavek, Statuta Sodišča vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 in člen 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča.

V zvezi s kršitvijo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 pritožnik trdi, da je Splošno sodišče

- kršilo pravo s tem, da ni ustrezno preverilo vprašanja, ali so si proizvodi, ki jih zajemata nasprotujoči si znamki, podobni;

- z napačno uporabo člena 8(1)(b) kršilo pravo s tem, da je ugotovilo podobnost med nasprotujočima si znakoma;

- kršilo pravo s tem, da je ugotovilo, da beseda MARKO pomeni prevladujoči sestavni del znamke „Walichnowy Marko“;

- kršilo pravo s tem, da ni opredelil upoštevne javnosti, pri kateri naj bi obstajala verjetnost zmede in s tem, da je navedlo, da obstaja verjetnost zmede za povprečnega potrošnika iz Poljske;

- kršilo pravo s tem, da ni upoštevalo ugleda znamke „Walichnowy Marko“ in dejstva, da naj bi prevladovala na Poljskem od leta 1995;

- kršilo pravo s tem, da ni upoštevalo stopnje pozornosti povprečnega potrošnika proizvodov, označenih z nasprotujočima si znamkama ter vprašanja, ali bi lahko ta stopnja pozornosti zmanjšala verjetnost zmede.

V zvezi s kršitvami zoper člen 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča pritožnik navaja, da je Splošno sodišče v točki 26 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da je pritožnik šele na ustni obravnavi navedel, da je prijavljena znamka na Poljskem registrirana že od leta 1995.

Pritožba, ki so jo Vetrai 28 srl, nekdanja Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, in drugi vložili 12. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 29. januarja 2013 v zadevi Barbini in drugi proti Evropski komisiji, T-272/00

(Zadeva C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: Vetrai 28 srl, nekdanja Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, in drugi (zastopniki: A. Vianello, A. Bortoluzzi in A. Veronese, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Alfredo Barbini srl in drugi, Italijanska republika, Evropska komisija

Predlog

- razveljavitev ali sprememba sklepa Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 29. januarja 2013, ki je bil izdan v zadevi T-272/00, in naložitev stroškov Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo napačno uporabo prava pri uporabi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v zvezi z obveznostjo obrazložitve odločb Komisije na področju državnih pomoči na eni strani in dokaznim bremenom glede predpostavk iz člena 107(1) PDEU na drugi strani.

Splošno sodišče naj se s sklepom, ki je predmet te pritožbe, ne bi uskladilo z navedbami Sodišča v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ z dne 9. junija 2011, v kateri je navedeno, da odločba Komisije „mora vsebovati vse bistvene elemente za izvršitev s strani nacionalnih organov“. Čeprav naj odločba ne bi vsebovala bistvenih elementov za izvršitev s strani nacionalnih organov, Splošno sodišče ni ugotovilo nobene pomanjkljivosti v metodi, ki jo je v izpodbijani odločbi uporabila Komisija, zaradi česar je bilo napačno uporabljeno pravo.

Na podlagi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v okviru povrnitve, mora država članica – in ne prejemnik pomoči – v vsakem posameznem primeru dokazati obstoj predpostavk iz člena 107(1) PDEU. V obravnavani zadevi pa Komisija v izpodbijani odločbi ni navedla „načina“ takega preverjanja; ker Italijanska republika ni imela bistvenih elementov, da bi v okviru povrnitve dokazala, da so bile dodeljene ugodnosti za prejemnike državne pomoči – z zakonom št. 228 z dne 24. decembra 2012 (člen 1, točka 351 in naslednje) – naj bi prevladala dokazno breme v nasprotju

s sodno prakso Skupnosti. Po mnenju italijanskega zakonodajalca mora vsako podjetje, ki je prejemnik pomoči, dodeljenih v obliki oprostitve socialnih prispevkov, in ne država članica dokazati, da zadevne ugodnosti ne izkrivljajo konkurence niti ne vplivajo na trgovino med državami članicami, sicer se to, da dodeljena ugodnost izkrivlja konkurenco, in vpliv na trgovino med državami članicami domnevata. Vse to naj bi bilo očitno v nasprotju z načeli, navedenimi v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Latina (Italija) 12. aprila 2013 – Francesco Acanfora proti Equitalia Sud SpA in Agenzia delle Entrate

(Zadeva C-181/13)

(2013/C 207/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Latina

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Francesco Acanfora

Toženi stranki: Equitalia Sud SpA - Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate - Ufficio di Latina

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je 9-odstotna provizija izterjevalca [določena v členu 17 zakonske uredbe št. 112/1999 pred uvedbo sprememb] državna pomoč, ki ni v skladu z enotnim trgom provizij za izterjavo in pravom Skupnosti v smislu člena 107 PDEU?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Anonima Petroli Italiana SpA (API) proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-184/13)

(2013/C 207/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Toženi stranki: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?
2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti in drugim

(Zadeva C-185/13)

(2013/C 207/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD - Consorzio Nazionale Dettaglianti – Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Aassociati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Tožene stranke: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di auto-transporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?
2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti in drugim

(Zadeva C-187/13)

(2013/C 207/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 12. aprila 2013 – Air Liquide Italia Spa in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-186/13)

(2013/C 207/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Air Liquide Italia Spa in drugi

Toženi stranki: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: Ricorrenti: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) in drugi

Tožene stranke: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?

2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

Pritožba, ki so jo Confindustria Venezia, prej Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria), in drugi vložili 15. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 29. januarja 2013 v zadevi Unindustria in drugi proti Evropski komisiji, T-273/00

(Zadeva C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnice: Confindustria Venezia, prej Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) in drugi (zastpniki: A. Vianello, A. Bortoluzzi in A. Veronese, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenal Venezia SpA, Italijanska republika

Predlog

— razveljavitev in/ali sprememba sklepa Splošnega sodišča (četrti senat), ki je bil izdan v zadevi T-273/00, in naložitev plačila stroškov Komisiji

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo napačno uporabo prava pri uporabi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v zvezi z obveznostjo obrazložitve odločb Komisije na področju državnih pomoči na eni strani in dokaznim bremenom glede predpostavk iz člena 107(1) PDEU na drugi strani.

Splošno sodišče naj se s sklepom, ki je predmet te pritožbe, ne bi uskladilo z navedbami Sodišča v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ z dne 9. junija 2011, v kateri je navedeno, da

odločba Komisije „mora vsebovati vse bistvene elemente za izvršitev s strani nacionalnih organov“. Čeprav naj odločba ne bi vsebovala bistvenih elementov za izvršitev s strani nacionalnih organov, Splošno sodišče ni ugotovilo nobene pomanjkljivosti v načinu sprejetja izpodbijane odločbe s strani Komisije, zaradi česar je bilo napačno uporabljeno pravo.

Na podlagi načel, ki jih je Sodišče navedlo v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“ v okviru povrnitve, mora država članica – in ne prejemnik pomoči – v vsakem posameznem primeru dokazati obstoj predpostavk iz člena 107(1) PDEU. V obravnavani zadevi pa Komisija v izpodbijani odločbi ni navedla „načina“ takega preverjanja; ker Italijanska republika ni imela bistvenih elementov, da bi v okviru povrnitve dokazala, da so bile dodeljene ugodnosti za prejemnike državne pomoči – z zakonom št. 228 z dne 24. decembra 2012 (člen 1, točka 351 in naslednje) – naj bi prevaila dokazno breme v nasprotju s sodno prakso Skupnosti. Po mnenju italijanskega zakonodajalca mora vsako podjetje, ki je prejemnik pomoči, dodeljenih v obliki oprostitve socialnih prispevkov, in ne država članica dokazati, da zadevne ugodnosti ne izkrivljajo konkurence niti ne vplivajo na trgovino med državami članicami, sicer se to, da dodeljena ugodnost izkrivlja konkurenco, in vpliv na trgovino med državami članicami domneva. Vse to naj bi bilo očitno v nasprotju z načeli, navedenimi v sodbi „Comitato Venezia vuole vivere“.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (fdas) 15. aprila 2013 – Esso Italiana srl proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-194/13)

(2013/C 207/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Esso Italiana srl

Toženi stranki: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene,

skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?

2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

darske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?

2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 15. aprila 2013 – Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) in drugi proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-195/13)

(2013/C 207/15)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) in drugi

Toženi stranki: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospo-

Tožba, vložena 16. aprila 2013 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-196/13)

(2013/C 207/16)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Alcover San Pedro in D. Recchia, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za usklajitev s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 26. aprila 2007 v zadevi C-135/05, v kateri je bilo ugotovljeno, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 8 in 9 Direktive 75/442/EGS⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS⁽²⁾, člena 2(1) Direktive Sveta 91/689/EGS⁽³⁾ z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih in člena 14(a), (b) in (c) Direktive Sveta 1999/31/ES⁽⁴⁾ z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih, ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU;

— Italijanski republiki naj se naloži, naj Komisiji plača denarno kazen 256 819,20 EUR za vsak dan zamude pri izvršitvi sodbe v zadevi C-135/05 od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi do izvršitve sodbe v zadevi C-135/05;

— Italijanski republikli naj se naloži, naj Komisiji plača pavšalni znesek, ki se določi tako, da se dnevni znesek 28 089,60 EUR pomnoži s številom dni trajanja kršitve od dneva razglasitve sodbe v zadevi C-135/05 do dneva razglasitve sodbe v tej zadevi,

— Italijanski republikli naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V zvezi s kršitvijo členov 4, 8 in 9 Direktive 75/442/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/156/EGS, in členov 2(1) Direktive 91/689/EGS o nevarnih odpadkih, naj bi na podlagi podatkov, ki so jih posredovali italijanski organi, na italijanskem ozemlju obstajalo še vsaj 218 nezakonitih odlagališč smeti, razporejena v vseh italijanskih pokrajinah. Zaradi njihove narave zlorabe naj 218 nezakonitih odlagališč ne bi spoštovalo zgoraj omenjenih določb.

Glede kršitve člena 14(a), (b) in (c) Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališčih naj bi na podlagi podatkov, ki so jih posredovali italijanski organi, na italijanskem ozemlju obstajalo še vsaj 5 odlagališč, za katera naj ne bi bili predloženi ali odobreni ustrezni načrti preureditve in ki naj jih pristojni organi kljub temu ne bi zaprli, kar je v nasprotju z zgoraj navedeno določbo.

Predlagana sankcija (dnevna denarna kazen in pavšalni znesek) naj bi bila v sorazmerju z resnostjo in trajanjem kršitve, pri čemer je bila upoštevana tudi nujnost zagotovitve odvrtačilnega učinka sankcije.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 15. julija 1975 o odpadkih (75/442/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 23).

⁽²⁾ Direktiva Sveta z dne 18. marca 1991 o spremembi Direktive 75/442/EGS o odpadkih (91/156/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 3).

⁽³⁾ Direktiva Sveta z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih (91/689/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 78).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 228).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) 18. aprila 2013 – Cruciano Siragusa proti Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Zadeva C-206/13)

(2013/C 207/17)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cruciano Siragusa

Tožena stranka: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 17 Listine EU o temeljnih pravicah in načelo sorazmernosti kot temeljno načelo prava EU nasprotujeta uporabi nacionalnega predpisa, ki kot člen 167(4)(a) zakonske uredbe št. 42 iz leta 2004 izključuje možnost naknadne izdaje krajinskovarstvenega dovoljenja za vse človekove posege, ki povzročijo povečanje površine ali prostornine, ne da bi se pri tem konkretno presodila skladnost takih posegov z vrednotami varstva krajine na zadevnem območju?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italija) 15. aprila 2013 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato proti Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-208/13)

(2013/C 207/18)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Toženi stranki: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in koliko so nacionalne določbe držav članic Evropske unije, ki določajo najnižje stroške poslovanja v sektorju cestnega prevoza ter zahtevajo zakonsko določitev sestavnega elementa plačila za storitev in tako pogodbene cene, skladne z varstvom svobodne konkurence, svobode gospodarske pobude, svobode ustanavljanja in opravljanja storitev (iz členov 4(3) PEU, 101 PDEU, 49 PDEU, 56 PDEU in 96 PDEU)?

2. Ali in pod katerimi pogoji je omejevanje navedenih načel upravičeno glede na potrebe po zaščiti javnega interesa za varnost v cestnem prometu in ali se s tega vidika lahko določajo najnižji stroški poslovanja v skladu z ureditvijo iz člena 83a uredbe-zakona št. 112/2008 s poznejšimi spremembami in dopolnitvami?
3. Ali se z navedenega vidika določanje najnižjih stroškov poslovanja lahko prepusti prostovoljnemu dogovorom v kategorijah zadevnih gospodarskih subjektov in podredno organom, v katerih sestavi je veliko oseb, ki zastopajo zasebne gospodarske subjekte v sektorju, če ni vnaprej določenih meril na ravni zakonodaje?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) 19. aprila 2013 – František Ryneš proti Úřad pro ochranu osobních údajů

(Zadeva C-212/13)

(2013/C 207/19)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: František Ryneš

Tožena stranka: Úřad pro ochranu osobních údajů

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je uporabo videonadzornega sistema, ki je na družinsko hišo nameščen zaradi varovanja premoženja, zdravja in življenja lastnikov hiše, mogoče uvrstiti k obdelavi osebnih podatkov „s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti“ v smislu člena 3(2) Direktive 95/46/ES⁽¹⁾ (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355), čeprav se s takim sistemom nadzira tudi javni prostor?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. aprila 2013 – Impresa Pizzarotti & C. Spa proti Comune di Bari

(Zadeva C-213/13)

(2013/C 207/20)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Tožena stranka: Comune di Bari

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je sklenitev najemne pogodbe o bodoči stvari, tudi v nazadnje predlagani obliki zaveze za dajanje v najem, enakovredna javnemu naročilu gradenj, čeprav ima nekatere značilnosti najemne pogodbe, in torej ne more spadati med pogodbe, za katere je uporaba predpisov o javnih razpisih v skladu s členom 16 Direktive 2004/18/ES⁽¹⁾ izključena?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali lahko nacionalno sodišče, predvsem to predložitveno sodišče, sodbo, izdano v obravnavani zadevi in opisano spodaj v besedilu, šteje za neučinkovito, ker je dopustilo obstoj pravnega položaja, ki je v nasprotju s pravom Skupnosti o javnih naročilih, in ali je torej mogoče izvršiti sodbo, ki je v nasprotju s pravom Skupnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Trento (Italija) 25. aprila 2013 – Teresa Mascellani proti Ministero della Giustizia

(Zadeva C-221/13)

(2013/C 207/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Trento

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Teresa Mascellani

Tožena stranka: Ministero della Giustizia

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 5, točko 2, sporazuma, ki je bil prenesen z Direktivo 97/81/ES⁽¹⁾ (v delu, v katerem ta določa, da „zavrnitev premestitve z dela s polnim delovnim časom na delo s krajšim delovnim časom ali obratno sama po sebi ni razlog za prenehanje delavčeve zaposlitve, brez vpliva na prekinitve na podlagi domače zakonodaje, kolektivnih pogodb in prakse, razen če tako prenehanje zaposlitve izvira iz potreb obratovanja zadevnega podjetja“), razlagati tako, da z nacionalnimi zakonodajami držav članic

ni dovoljeno določiti možnosti, da bi delodajalec odredil spremembo delovnega razmerja s krajšim delovnim časom v delovno razmerje s polnim delovnim časom tudi proti volji delavca?

2. Ali navedena direktiva nasprotuje temu, da bi nacionalni predpis (kot je člen 16 italijanskega zakona št. 183 z dne 4. novembra 2010) za delodajalca določal možnost, da odredi spremembo delovnega razmerja s krajšim delovnim časom v delovno razmerje s polnim delovnim časom tudi proti volji delavca?

(¹) Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 267).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Teleklagenævnet (Danska) 25. aprila 2013 – TDC A/S proti Erhvervsstyrelsen

(Zadeva C-222/13)

(2013/C 207/22)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Teleklagenævnet

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TDC A/S

Tožena stranka: Erhvervsstyrelsen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (¹), vključno s členom 32, državi članici preprečuje, da določi pravila, ki podjetju ne omogočajo vložitve tožbe zoper državo članico za ločeno povračilo neto stroškov, nastalih pri zagotavljanju dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, če dobiček podjetja iz drugih storitev v okviru obveznosti podjetja zagotavljanja univerzalne storitve iz poglavja II te direktive presega izgube, povezane z zagotavljanjem dodatnih obveznih storitev?
2. Ali Direktiva o univerzalnih storitvah državi članici preprečuje, da določi pravila, ki podjetjem omogočajo, da vložijo

tožbo zoper državo članico za povračilo neto stroškov, ki nastanejo pri zagotavljanju dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, samo če za podjetja neto stroški pomenijo nerazumno breme?

3. Če je odgovor na 2. vprašanje nikalen, ali lahko država članica odloči, da ni nerazumnega bremena, povezanega z zagotavljanjem dodatnih obveznih storitev, ki niso zajete v poglavju II te direktive, če je podjetje, ki ima obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, z zagotavljanjem vseh teh storitev doseglo dobiček, vključno z zagotavljanjem storitev, ki bi jih podjetje opravljalo, tudi če ne bi imelo obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve?
4. Ali Direktiva o univerzalnih storitvah državi članici preprečuje, da določi pravila, da je treba neto stroške nekega podjetja, povezane z zagotavljanjem univerzalnih storitev v skladu s poglavjem II te direktive, izračunati na podlagi vseh prihodkov in stroškov, povezanih z zagotavljanjem zadevne storitve, vključno s prihodki in stroški, ki bi jih imelo podjetje tudi brez obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve?
5. Ali na odgovore na prvo, drugo, tretje in četrto vprašanje, kadar je treba zagotoviti dodatno obvezno storitev na Grenlandiji, ki je v skladu s Prilogo II k PDEU čezmorska država ali ozemlje, vpliva to, da danski organi naložijo obveznost podjetju s sedežem na Danskem, ki na Grenlandiji nima drugih dejavnosti?
6. Kako pomembni so za odgovore na prvo, drugo, tretje, četrto in peto vprašanje člena 107(1) PDEU in 108(3) PDEU ter Sklep Komisije z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena?
7. Kako pomembno je za odgovore na prvo, drugo, tretje, četrto in peto vprašanje načelo minimalnega izkrivljanja konkurence, med drugim v členih 1(2) in 3(2) ter uvodnih izjavah (4), (18), (23) in (26) in delu B Priloge IV k Direktivi o univerzalnih storitvah?
8. Ali imajo te določbe ali izključitve neposreden učinek, če določbe Direktive o univerzalnih storitvah nasprotujejo nacionalnim shemam iz prvega, drugega in četrtega vprašanja?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Cagliari (Italija) 26. aprila 2013 – Kazenski postopek proti Sergiu Alfonso Lorrain

(Zadeva C-224/13)

(2013/C 207/23)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Cagliari

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožilec: Procuratore della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari

Obdolženec: Sergio Alfonso Lorrain

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali razlaga člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in člena 47, drugi odstavek, Listine EU o temeljnih pravicah nasprotuje uporabi členov 70, 71 in 72 italijanskega zakona o kazenskem postopku v delu, v katerem določajo, da se, kadar je zaradi neozdravljivega bolezenskega stanja, ki se tudi ne more izboljšati, ugotovljena nesposobnost obdolženca za zavestno sodelovanje v postopku, postopek za nedoločen čas prekine, pri čemer mora bolnik opraviti občasne strokovne preglede?
2. Ali razlaga člena 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah in člena 47, drugi odstavek, Listine EU o temeljnih pravicah nasprotuje uporabi člena 159, prvi odstavek, točka 3, italijanskega zakona o kazenskem postopku v delu, v katerem določa zadržanje zastaranja za nedoločen čas (ki se podaljšuje vsako polletje v skladu s členom 72 italijanskega zakona o kazenskem postopku) za obdolženca, ki ne morejo zavestno sodelovati v postopku zaradi neozdravljivega bolezenskega stanja, ki se tudi ne more izboljšati?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 29. aprila 2013 – Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix proti Région wallonne

(Zadeva C-225/13)

(2013/C 207/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožiče stranke: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Tožena stranka: Région wallonne

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7 Direktive 75/442/EGS o odpadkih⁽¹⁾ razlagati tako, da se lahko določba iz predpisa, v skladu s katero se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti načrta za ravnanje z odpadki, po začetku veljavnosti izda nova dovoljenja za parcele, za katere so se izdala dovoljenja že pred začetkom veljavnosti tega načrta, opredeli kot načrt za ravnanje z odpadki?
2. Ali je treba člen 2(a) Direktive 2001/42/ES o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽²⁾ razlagati tako, da je določba iz predpisa, v skladu s katero se lahko – z odstopanjem od pravila, da za centre za ravnanje z odpadki, za katere ni določeno mesto v načrtu za ravnanje z odpadki, ki je zahtevan s členom 7 Direktive 75/442/EGS o odpadkih, ni mogoče izdati dovoljenja – za centre za ravnanje z odpadki, za katere je bilo dovoljenje izdano pred začetkom veljavnosti načrta za ravnanje z odpadki, po začetku veljavnosti izda nova dovoljenja za parcele, za katere so se izdala dovoljenja že pred začetkom veljavnosti tega načrta, zajeta s pojmom načrt in program?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali člen 70, drugi odstavek, dekreta z dne 27. junija 1996 o odpadkih, kakor je bil spremenjen z dekretom z dne 16. oktobra 2003, izpolnjuje zahteve presoje vplivov, ki jih določa Direktiva 2001/42/ES?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 23).

⁽²⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 157).

Pritožba, ki jo je Albergo Quattro Fontane Snc vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Albergo Quattro Fontane Snc (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj razveljavi;
- ugoti naj predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in naj tako,
 - v delu in kolikor to zahteva interes pritožnic razglasi za nično Odločbo Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;
 - podredno, navedeno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila zneskov, za katere so bili zmanjšani zadevni prispevki za socialno varnost, skupaj z vračilom zamudnih obresti za zadevna obdobja;
- Komisiji naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ne upošteva, da z zadevnimi ukrepi upravičenci niso dobili nobenih ugodnosti, saj gre za kompenzacijski ukrep.

Drugi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni izključil niti ni presodil, ali zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(2)(b) ES (sedaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (sedaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrty pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(c) ES (sedaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(d) in (e) (sedaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 86(2) ES (sedaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker je izključil obstoj pomoči in s tem kršil člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 (1).

Osmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z odredbo vračila.

Deveti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z uporabo obresti.

(1) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Hotel Gabrielli srl, prej Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-290/00

(Zadeva C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Hotel Gabrielli srl, prej Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;
- ugoditev predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in zato
 - po potrebi ter v mejah interesov pritožnice razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije št. 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

- podredno, razglasitev ničnosti navedene odločbe v delu, v katerem določa obveznost vračila odobrenih olajšav in v katerem zahteva vrnitev zneskov spornih olajšav, skupaj z obrestmi za obdobja, upoštevana v sodbi;
- naložitev plačila stroškov postopka na obeh stopnjah Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe je navedenih devet razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker se v njem ni upoštevalo, da zadevni ukrepi glede na njihovo odškodninsko naravo upravičencem niso prinašali nobene ugodnosti.

Drugi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno oziroma presojeno, da lahko zadevni ukrepi vplivajo na konkurenco in trgovino med državami članicami.

Tretji pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) (zdaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bilo v njem izključeno, da gre za obstoječo pomoč, s čimer je bil kršen člen 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda vračila.

Deveti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredba št. 659/1999 glede uporabe obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Pritožba, ki jo je GE.AL.VE. Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: GE.AL.VE. Srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlog

— Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;

— ugoditev predlogom, navedenim na prvi stopnji, in zato

— razglasitev ničnosti – kolikor je potrebno in v okviru interesov pritožnice – Odločbe Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

— podredno, razglasitev ničnosti prej navedene odločbe v delu, v katerem je naložena obveznost izterjave priznanih zmanjšanj, in v delu, v katerem je določeno, da se znesek domnevnih zmanjšanj, ki jih je treba izterjati, poveča za obresti za obdobja, upoštevana v sodbi;

— naložitev plačila stroškov obeh stopenj postopka Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe se navaja devet razlogov:

Prvi razlog: napačnost sklepa, ker ni bilo upoštevano, da zadevni ukrepi, glede na to da imajo naravo nadomestila, svojim upravičencem ne dajejo nobene prednosti.

Drugi razlog: napačnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno ali omejeno, da zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino med državami članicami.

Tretji razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavržena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) ES (zdaj člen 107(2)(b), PDEU) in iz člena 87(3)(b), ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavržena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c), PDEU).

Peti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavržena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e), PDEU).

Šesti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavržena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi razlog: napačnost sklepa, ker je bilo z njim zavrženo, da gre za obstoječo pomoč, in zato kršen člen 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda pri izterjavi.

Deveti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z uporabo obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 313.

Pritožba, ki jo je Metropolitan SpA, prej Metropolitan srl, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Metropolitan SpA, prej Metropolitan srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;
- ugoditev predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in zato
 - po potrebi ter v mejah interesov pritožnice razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije št. 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;
 - podredno, razglasitev ničnosti navedene odločbe v delu, v katerem določa obveznost vračila odobrenih olajšav in v katerem zahteva vrnitev zneskov spornih olajšav, skupaj z obrestmi za obdobja, upoštevana v sodbi;
- naložitev plačila stroškov postopka na obeh stopnjah Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe je navedenih devet razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker se v njem ni upoštevalo, da zadevni ukrepi glede na njihovo naravo nadomestila upravičencem niso prinašali nobene ugodnosti.

Drugi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno oziroma presojeno, da lahko zadevni ukrepi vplivajo na konkurenco in trgovino med državami članicami.

Tretji pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) (zdaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bilo v njem izključeno, da gre za obstoječo pomoč, s čimer je bil kršen člen 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda vračila.

Deveti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredba št. 659/1999 glede uporabe obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Pritožba, ki jo je Hotel Concordia srl, nekdanja Hotel Concordia Snc, vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnika: Hotel Concordia srl, nekdanja Hotel Concordia Snc (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

— Izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj se razglasi za ničen;

— predlogom, ki so bili podani na prvi stopnji, naj se ugodi, in naj se zato:

— Odločba Evropske komisije št. 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 glede ukrepov pomoči v korist podjetij, ki so na ozemlju Benetk in Chioggie, določenih v zakonih št. 30/1997 in št. 206/1995, s katerima so uvedena zmanjšanja socialnih prispevkov, naj se razglasi za nično, v delu, v katerem je to potrebno in kolikor je to v interesu tožečih strank;

— podredno, zgoraj navedena odločba naj se razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila odobrenih zmanjšanj in povečanje zneska zmanjšanj, ki jih je treba vrniti, za obdobja, navedena v sodbi;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov obeh stopenj postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo pritožbi se navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi razlog: nepravilnost sklepa, ker ta ne upošteva dejstva, da zadevni ukrepi upravičencem ne podeljujejo nikakršne prednosti, ker imajo naravo odškodnine.

Drugi razlog: nepravilnost sklepa, ker ni izključil ali vsaj presodil možnosti, da zadevni ukrepi vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjem iz člena 87(2)(b) ES (zdaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjem iz člena 87(3)(d) in (e) ES (zdaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi razlog: nepravilnost sklepa, ker je izključil obstoj pomoči s posledično kršitvijo člena 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člena 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi razlog: nepravilnost sklepa zaradi izključitve uporabe člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z odredbo o vračilu.

Deveti razlog: nepravilnost sklepa zaradi izključitve uporabe člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z odmero obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL L 83, str. 1.

Pritožba, ki jo je SPLIA vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj razveljavi;
- ugoti naj predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in naj tako:
 - v delu in kolikor to zahteva interes pritožnic razglasi za nično Odločbo Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;
 - podredno, navedeno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila zneskov, za katere so bili zmanjšani zadevni prispevki za socialno varnost, skupaj z vračilom zamudnih obresti za zadevna obdobja;

— Komisiji naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ne upošteva, da z zadevnimi ukrepi upravičenci niso dobili nobenih ugodnosti, saj gre za kompenzacijski ukrep.

Drugi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni izključil niti ni presodil, ali zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(2)(b) ES (sedaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (sedaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(c) ES (sedaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(d) in (e) (sedaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 86(2) ES (sedaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker je izključil obstoj pomoči in s tem kršil člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z odredbo vračila.

Deveti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z uporabo obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Principessa, v likvidaciji, vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Principessa, v likvidaciji (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj razveljavi;
- ugoti naj predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in naj tako:
 - v delu in kolikor to zahteva interes pritožnic razglasi za nično Odločbo Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;
 - podredno, navedeno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila zneskov, za katere so bili zmanjšani zadevni prispevki za socialno varnost, skupaj z vračilom zamudnih obresti za zadevna obdobja;
- Komisiji naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ne upošteva, da z zadevnimi ukrepi upravičenci niso dobili nobenih ugodnosti, saj gre za kompenzacijski ukrep.

Drugi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni izključil niti ni presodil, ali zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(2)(b) ES (sedaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (sedaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(c) ES (sedaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(d) in (e) (sedaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 86(2) ES (sedaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker je izključil obstoj pomoči in s tem kršil člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z odredbo vračila.

Deveti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z uporabo obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Albergo Saturnia Internazionale Spa vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v v združenih zadevah Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Albergo Saturnia Internazionale Spa (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;

- ugoditev predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in zato
 - po potrebi ter v mejah interesov pritožnic razglasitev ničnosti odločbe Evropske komisije št. 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

- podredno, razglasitev ničnosti navedene odločbe v delu, v katerem določa obveznost vračila odobrenih olajšav in v katerem zahteva vrnitev zneskov spornih olajšav, skupaj z obrestmi za obdobja, upoštevana v sodbi;

- naložitev plačila stroškov postopka na obeh stopnjah Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe je navedenih devet razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker se v njem ni upoštevalo, da zadevni ukrepi glede na njihovo naravo nadomestila upravičencem niso prinašali nobene ugodnosti.

Drugi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno oziroma presojeno, da lahko zadevni ukrepi vplivajo na konkurenco in trgovino med državami članicami.

Tretji pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) (zdaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem zavrnjena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bilo v njem izključeno, da gre za obstoječo pomoč, s čimer je bil kršen člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda vračila.

Deveti pritožbeni razlog: nepravilnost sklepa, ker je bila v njem izključena uporaba člena 14(1) Uredba št. 659/1999 glede uporabe obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339.

Pritožba, ki jo je Savoia e Jolanda Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Savoia e Jolanda Srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

- izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj razveljavi;

- ugoti naj predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in naj tako:
 - v delu in kolikor to zahteva interes pritožnic razglasi za nično Odločbo Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

 - podredno, navedeno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila zneskov, za katere so bili zmanjšani zadevni prispevki za socialno varnost, skupaj z vračilom zamudnih obresti za zadevna obdobja;

— Komisiji naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ne upošteva, da z zadevnimi ukrepi upravičenci niso dobili nobenih ugodnosti, saj gre za kompenzacijski ukrep.

Drugi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni izključil niti ni presodil, ali zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(2)(b) ES (sedaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (sedaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(c) ES (sedaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(d) in (e) (sedaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 86(2) ES (sedaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker je izključil obstoj pomoči in s tem kršil člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z odredbo vračila.

Deveti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z uporabo obresti

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Biasutti Hotels srl, nekdanja Hotels Biasutti Snc, vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Biasutti Hotels srl, nekdanja Hotels Biasutti Snc (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

— Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;

— ugoditev predlogom, navedenim na prvi stopnji, in zato

— razglasitev ničnosti – kolikor je potrebno in v okviru interesov pritožnice – Odločbe Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonoma št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

— podredno, razglasitev ničnosti prej navedene odločbe v delu, v katerem je naložena obveznost izterjave priznanih zmanjšanj, in v delu, v katerem je določeno, da se znesek domnevnih zmanjšanj, ki jih je treba izterjati, poveča za obresti za obdobja, upoštevana v sodbi;

— naložitev plačila stroškov obeh stopenj postopka Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe se navaja devet razlogov:

Prvi razlog: napačnost sklepa, ker ni bilo upoštevano, da zadevni ukrepi, glede na to da imajo naravo nadomestila, svojim upravičencem ne dajejo nobene prednosti.

Drugi razlog: napačnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno ali ocenjeno, da zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino med državami članicami.

Tretji razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrjnena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) ES (zdaj člen 107(2)(b), PDEU) in iz člena 87(3)(b), ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrjnena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c), PDEU).

Peti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrjnena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e), PDEU).

Šesti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrjnena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi razlog: napačnost sklepa, ker je bilo z njim zavrjneno, da gre za obstoječo pomoč, in zato kršen člen 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 (1).

Osmi razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda pri izterjavi.

Deveti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z uporabo obresti.

(1) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 313.

Pritožba, ki jo je Ge.A.P. Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnik: Ge.A.P. Srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

— Izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj se razglasi za ničen;

— predlogom, ki so bili podani na prvi stopnji, naj se ugotovi, in naj se zato:

— Odločba Komisije št. 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 glede ukrepov pomoči v korist podjetij, ki so na ozemlju Benetk in Chioggie, določenih v zakonih št. 30/1997 in št. 206/1995, s katerima so uvedena zmanjšanja socialnih prispevkov, naj se razglasi za nično, v delu, v katerem je to potrebno in kolikor je to v interesu tožečih strank;

— podredno, zgoraj navedena odločba naj se razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila odobrenih zmanjšanj in povečanje zneska zmanjšanj, ki jih je treba vrniti, za obresti za obdobja, navedena v sodbi;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov obeh stopenj postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo pritožbi se navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi razlog: nepravilnost sklepa, ker ta ne upošteva dejstva, da zadevni ukrepi upravičencem ne podeljujejo nikakršne prednosti, ker imajo naravo odškodnine.

Drugi razlog: nepravilnost sklepa, ker ni izključil ali vsaj presodil možnosti, da zadevni ukrepi vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjem iz člena 87(2)(b) ES (zdaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjem iz člena 87(3)(d) in (e) ES (zdaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti razlog: nepravilnost sklepa, ker je zavrnil uporabo izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi razlog: nepravilnost sklepa, ker je izključil obstoj pomoči s posledično kršitvijo člena 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDE) in člena 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi razlog: nepravilnost sklepa zaradi izključitve uporabe člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z odredbo o vračilu.

Deveti razlog: nepravilnost sklepa zaradi izključitve uporabe člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z odmero obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL L 83, str. 1.

Pritožba, ki jo je Rialto Inn Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00, Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji

(Zadeva C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Rialto Inn Srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predlogi

— izpodbijani sklep Splošnega sodišča naj razveljavi;

— ugoti naj predlogom, ki so bili predstavljeni na prvi stopnji, in naj tako,

— v delu in kolikor to zahteva interes pritožnic razglasi za nično Odločbo Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki se nahajajo na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonom št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

— podredno, navedeno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem nalaga obveznost vračila zneskov, za katere so bili zmanjšani zadevni prispevki za socialno varnost, skupaj z vračilom zamudnih obresti za zadevna obdobja;

— Komisiji naloži stroške postopkov na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja devet pritožbenih razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ne upošteva, da z zadevnimi ukrepi upravičenci niso dobili nobenih ugodnosti, saj gre za kompenzacijski ukrep.

Drugi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni izključil niti ni presodil, ali zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino znotraj Skupnosti.

Tretji pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(2)(b) ES (sedaj člen 107(2)(b) PDEU) in iz člena 87(3)(b) ES (sedaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(c) ES (sedaj člen 107(3)(c) PDEU).

Peti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 87(3)(d) in (e) (sedaj člen 107(3)(d) in (e) PDEU).

Šesti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker v njem niso bile uporabljene izjeme iz člena 86(2) ES (sedaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker je izključil obstoj pomoči in s tem kršil člen 88(3) ES (sedaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z odredbo vračila.

Deveti pritožbeni razlog: sklep ni pravilen, ker ni uporabil člena 14(1) Uredbe št. 659/1999, v zvezi z uporabo obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Pritožba, ki jo je Bonvecchiati Srl vložila 29. aprila 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Bonvecchiati Srl (zastopnika: A. Bianchini in F. Busetto, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Comitato „Venezia vuole vivere“, Evropska komisija

Predlogi

Razveljavitev izpodbijanega sklepa Splošnega sodišča;

ugoditev predlogom, navedenim na prvi stopnji, in zato

— razglasitev ničnosti – kolikor je potrebno in v okviru interesov pritožnice – Odločbe Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 v zvezi z ukrepi pomoči podjetjem, ki so na območju Benetk in Chioggie, določenimi z zakonom št. 30/1997 in št. 206/1995 o zmanjšanju prispevkov za socialno varnost;

— podredno, razglasitev ničnosti prej navedene odločbe v delu, v katerem je naložena obveznost izterjave priznanih zmanjšanj, in v delu, v katerem je določeno, da se znesek domnevnih zmanjšanj, ki jih je treba izterjati, poveča za obresti za obdobja, upoštevana v sodbi;

naložitev plačila stroškov obeh stopenj postopka Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe se navaja devet razlogov:

Prvi razlog: napačnost sklepa, ker ni bilo upoštevano, da zadevni ukrepi, glede na to da imajo naravo nadomestila, svojim upravičencem ne dajejo nobene prednosti.

Drugi razlog: napačnost sklepa, ker v njem ni bilo izključeno ali ocenjeno, da zadevni ukrepi lahko vplivajo na konkurenco in na trgovino med državami članicami.

Tretji razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrtnjena uporaba izjem iz člena 87(2)(b) ES (zdaj člen 107(2)(b), PDEU) in iz člena 87(3)(b), ES (zdaj člen 107(3)(b) PDEU).

Četrti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrtnjena uporaba izjeme iz člena 87(3)(c) ES (zdaj člen 107(3)(c), PDEU).

Peti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrtnjena uporaba izjem iz člena 87(3)(d) in (e) (zdaj člen 107(3)(d) in (e), PDEU).

Šesti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim zavrtnjena uporaba izjeme iz člena 86(2) ES (zdaj člen 106(2) PDEU).

Sedmi razlog: napačnost sklepa, ker je bilo z njim zavrtnjeno, da gre za obstoječo pomoč, in zato kršen člen 88(3) ES (zdaj člen 108(3) PDEU) in člen 15 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Osmi razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 glede vrstnega reda pri izterjavi.

Deveti razlog: napačnost sklepa, ker je bila z njim izključena uporaba člena 14(1) Uredbe št. 659/1999 v zvezi z uporabo obresti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES; UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 313.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 29. aprila 2013 – Commerz Nederland NV, druga stranka: Havenbedrijf Rotterdam NV

(Zadeva C-242/13)

(2013/C 207/38)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Commerz Nederland NV,

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Havenbedrijf Rotterdam NV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pripisu poročstva, ki ga je javno podjetje dalo javnim organom – ki je potreben za opredelitev kot državna pomoč v smislu členov 107 PDEU in 108 PDEU – nujno nasprotuje, da je poročstvo kot v obravnavanem primeru prevzel (edini) direktor javnega podjetja, ki je sicer bil za to zasebnopravno pooblaščen, vendar je ravnal samovoljno, namerno prikrival prevzem poročstva in kršil določbe statuta javnega podjetja, ker ni pridobil soglasja nadzornega sveta, treba pa je domnevati tudi to, da zadevni javni organ (v tem primeru občina) prevzema poročstva ni želel?
2. Ali so te okoliščine, če pripisu javnim organom nujno ne nasprotujejo, neupoštevne za odgovor na vprašanje, ali se lahko prevzem poročstva pripiše javnim organom, ali pa mora sodišče presoditi ob upoštevanju preostalih indicev, ki govorijo za oziroma proti pripisu javnim organom?

Pritožba, ki sta jo Manutencoop Soc. coop., nekdanja Manutencoop Soc. coop. Arl, in Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl vložili 2. maja 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013 v združenih zadevah Albergo Quattro Fontane in drugi proti Komisiji, od T-278/00 do T-280/00, od T-282/00 do T-286/00 in od T-288/00 do T-295/00

(Zadeva C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: Manutencoop Soc. coop., nekdanja Manutencoop Soc. coop. r.l., in Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (zastopniki: A. Vianello, A. Bortoluzzi in A. Veronese, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Comitato „Venezia vuole vivere“

Predloga

— Sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. februarja 2013, ki je bil vročen 25. februarja 2013, v združenih zadevah T-280/00 in T-285/00, naj se razveljavi in/ali spremeni;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe sta navedena dva razloga.

Prvič, v sklepu Splošnega sodišča naj bi bilo napačno uporabljeno pravo glede načel, ki jih je Sodišče izrazilo v „sodbi Comitato Venezia vuole vivere“ v zvezi z obveznostjo obrazložitve odločb Komisije na področju državnih pomoči. Natančneje, Splošno sodišče naj se ne bi uskladilo z navedbami Sodišča, da odločba Komisije „mora vsebovati vse bistvene elemente za izvršitev s strani nacionalnih organov“. Čeprav naj odločba ne bi vsebovala bistvenih elementov za izvršitev s strani nacionalnih organov, Splošno sodišče ni ugotovilo nobene pomanjkljivosti v načinu sprejetja izpodbijane odločbe s strani Komisije, zaradi česar je bilo napačno uporabljeno pravo.

Drugič, v sklepu naj bi bilo napačno uporabljeno pravo glede načel, ki jih je Sodišče izrazilo v „sodbi Comitato Venezia vuole vivere“ v zvezi z dokaznim bremenom glede predpostavk iz člena 107(1) PDEU. Na podlagi načel, ki jih je navedlo Sodišče v okviru povrnitve, mora država članica – in ne prejemnik pomoči – v vsakem posameznem primeru dokazati obstoj predpostavk iz člena 107(1) PDEU. V obravnavani zadevi pa Komisija v izpodbijani odločbi ni navedla „načina“ takega preverjanja. Ker Italijanska republika ni imela bistvenih elementov, da bi v okviru povrnitve dokazala, da so bile dodeljene ugodnosti za prejemnike državne pomoči, naj bi prevladala dokazno breme in od posameznih podjetij, ki so prejemniki pomoči, dodeljenih v obliki oprostitev socialnih prispevkov, zahtevala, da dokažejo, da zadevne ugodnosti ne izkrivljajo konkurence niti ne vplivajo na trgovino med državami članicami, sicer se to, da dodeljena ugodnost izkrivlja konkurenco, in vpliv na trgovino med državami članicami domneva.

Tožba, vložena 7. maja 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-252/13)

(2013/C 207/40)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Martin in M. van Beek)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Kraljevina Nizozemska s tem, da je v veljavi ohranila določbe nizozemske zakonodaje, ki so v nasprotju s členi 1, drugi odstavek, točki (a) in (b), 15 in 28(2) Direktive 2006/54/ES⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da iz nizozemskega delovnega prava ni jasno razvidno, da če bi bile delavke ob vrnitvi po koncu porodniškega dopusta soočene z manj ugodnimi delovnimi pogoji, bi bilo to v nasprotju s prepovedjo diskriminacije zaradi nosečnosti, poroda in materinstva.

Zgolj zaradi okoliščine, da delodajalec, ki enostransko spremeni delovne naloge in delovne pogoje, dogovorjene v pogodbi o zaposlitvi, ne izpolni obveznosti, naj ta prepoved ne bi bila dovolj jasna.

Argument, da kadar je nekomu priznana zakonska pravica do dopusta, to obvezno pomeni nezakonitost vsakršnega manj ugodnega obravnavanja, naj ne bi bil zadosten. Tudi možnost sklicevanja na splošno prepoved diskriminacije in na načelo dobrega delodajalca, ki sta v Burgerlijk Wetboek (civilni zakonik), naj ne bi pomenila dovolj jasnega in natančnega prenosa te določbe Direktive. Ti splošni načeli nizozemske zakonske ureditve naj ne bi pomenili dovolj jasnega prenosa zakonskih določb Direktive.

Ta položaj ne ustreza zahtevama po preglednosti in pravni varnosti, ki ju Sodišče postavlja za prenos direktive v notranji pravni red.

⁽¹⁾ UL L 204, str. 23.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Brussel (Belgija) 8. maja 2013 – Orgacom BVBA proti Vlaamse Landmaatschappij

(Zadeva C-254/13)

(2013/C 207/41)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Orgacom BVBA

Druga stranka v pritožbenem postopku: Vlaamse Landmaatschappij

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je uvozno dajatev, opisano v členu 21(5) dekreta z dne 23. januarja 1991 o varstvu okolja pred onesnaževanjem z gnojili, ki jo je treba plačati samo pri uvozu presežne količine gnojil, sestavljene tako iz živalskih kot drugih vrst gnojil, iz drugih držav članic na nacionalno ozemlje, ne glede na to, ali se predela ali da v promet na nacionalnem ozemlju, pri čemer se dajatev na te uvožene presežne količine gnojil pobere od uvoznika, medtem ko se dajatev na presežne količine, proizvedene na nacionalnem ozemlju, pobere od proizvajalca, treba šteti za dajatev z enakim učinkom kot carina pri uvozu iz člena 30 PDEU, čeprav sama država članica, iz katere se presežne količine gnojil izvažajo, za izvoz teh presežnih količin v druge države članice določa znižanje dajatev?

2. Če uvozne dajatve, opisane v členu 21(5) dekreta z dne 23. januarja 1991 o varstvu okolja pred onesnaževanjem z gnojili, ki jo je treba plačati samo pri uvozu presežne količine gnojil, sestavljene tako iz živalskih kot drugih vrst gnojil, iz drugih držav članic na ozemlje regije Flamske, ni mogoče šteti za dajatev z enakim učinkom kot carina pri uvozu, ali jo je mogoče šteti za diskriminatoren davek na proizvode drugih držav članic iz člena 110 PDEU, glede na to, da se za živalska gnojila, ki se proizvedejo na nacionalnem ozemlju, pobira osnovna dajatev, ki je del nacionalne ureditve in katere stopnja je odvisna od proizvodnega postopka, medtem ko se za uvožene presežne količine gnojil ne glede na proizvodni postopek (na primer živalski izvor ali vsebnost P₂O₅N) pobira uvozna dajatev po enotni stopnji, ki je višja od najnižje stopnje osnovne dajatve za živalska gnojila, ki se proizvedejo v regiji Flamski, v višini 0,00 EUR, čeprav država članica, iz katere se presežne količine gnojil izvozijo, sama določa znižanje dajatev pri izvozu teh presežnih količin v druge države članice?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 10. maja 2013 – Provincie Antwerpen proti Belgacom NV van publiek recht

(Zadeva C-256/13)

(2013/C 207/42)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Provincie Antwerpen

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Belgacom NV van publiek recht

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 6 in/ali člen 13 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotujeta temu, da je organu države članice iz proračunskih ali drugih razlogov dovoljeno obdavčiti gospodarsko dejavnost telekomunikacijskih operaterjev, ki je na ozemlju te države članice ali njegovem delu omogočena s stebri, drogovi ali antenami GSM, postavljenimi na javnem ali zasebnem zemljišču, ki se uporabljajo za to dejavnost?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francija) 13. maja 2013 – Anouthani Mlalali proti CAF des Bouches-du-Rhône

(Zadeva C-257/13)

(2013/C 207/43)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Anouthani Mlalali

Tožena stranka: CAF des Bouches-du-Rhône

Vprašanje za predhodno odločanje

[Ali je treba člen 11 Direktive 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 razlagati tako, da nasprotuje pogojem iz členov L.512-2 in D.512-2 francoskega Code de la sécurité sociale]?⁽¹⁾

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272).

Pritožba, ki jo je Peter Schönberger vložil 8. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 7. marca 2013 v zadevi Peter Schönberger proti Evropskemu parlamentu (T-186/11)

(Zadeva C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Peter Schönberger (zastopnik: O. Mader, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 7. marca 2013 v zadevi T-186/11;

— ugodi predlogu tožeče stranke na prvi stopnji ter za nično razglasi odločbo tožene stranke, ki je bila tožeči stranki sporočena z dopisom z dne 25. januarja 2011 in s katero je bilo končano obravnavanje njene peticije št. 1188/2010, ne da bi odbor za peticije obravnaval vsebino peticije;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je v predstavitvi dejanskega stanja prikrilo, da je predsedujoči odbora za peticije tožeči stranki brez nadaljnje obrazložitve sporočil, da je njena peticija sicer dopustna, vendar da odbor za peticije njene vsebine ne more obravnavati. V nadaljevanju je Splošno sodišče ob izkrivljanju dejanskega stanja predpostavljalo, da je bila peticija obravnavana.

Splošno sodišče ni upoštevalo obsega varstva pravice do peticije, ker naj bi ob napačni uporabi prava domnevalo, da je ta obseg varstva omejen le na preizkus dopustnosti peticije. Obseg varstva pa naj bi zajemal tudi pravico do vsebinske obravnave peticije in do odločitve v zadevi, kadar je peticija dopustna (pravica do obravnavanja).

Splošno sodišče se je prepustilo logičnemu protislovju, da neobravnavanje dopustne peticije s strani Parlamenta, drugače kot neobravnavanje nedopustne peticije, nima pravnih učinkov.

Splošno sodišče je nasprotovalo lastni sodni praksi v zadevi T-308/07 (Tegebauer)⁽¹⁾. V tej sodbi je razsodilo, da je pravici do peticije mogoče škodovati, če vsebina peticije ni bila obravnavana.

Splošno sodišče je spregledalo kršitev prava, vsebovano v pomanjkljivi obrazložitvi odločbe Parlamenta. Namesto tega je pomanjkljivo obrazložitev neobravnane peticije nadomestilo z lastno obrazložitvijo.

Splošno sodišče je opustilo presojo dejstva, da je bila pritožniku odvzeta možnost pred odborom za peticije brez izkrivljanja podati navedbe glede svojega predloga.

(¹) Sodba Sodišča z dne 14. septembra 2011 (še neobjavljena v ZOdl).

Pritožba, ki jo je Kraljevina Španija vložila 14. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 26. februarja 2013 v združenih zadevah Španija proti Komisiji (T-65/10, T-113/10 in T-138/10)

(Zadeva C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

— Pritožbi naj se ugodi in naj se razveljavi sodba Splošnega sodišča z dne 26. februarja 2013 v združenih zadevah Španija proti Komisiji (T-65/10, T-113/10 in T-138/10);

— za nične naj se razglasijo odločbe Komisije C(2009) 9270 z dne 30. novembra 2009, C(2009) 10678 z dne 23. decembra 2009 in C(2010) 337 z dne 28. januarja 2010, s katerimi je bila znižana pomoč iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (FEDER), in sicer za operativni program Andaluzija cilj 1 (1994–1999) na podlagi Odločbe Komisije C(94) 3456 z dne 9. decembra 1994, za operativni program Baskija cilj 2 (1997–1999) na podlagi Odločbe Komisije C(1998) 121 z dne 5. februarja 1998 in za operativni program Valencija cilj 1 (1994–1999) na podlagi Odločbe Komisije C(1994) 3043/6 z dne 25. novembra 1994;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Nepravilna uporaba prava, in sicer zaradi presoje, da je bil člen 24(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 4253/88 (¹) pravna podlaga za finančne popravke z ekstrapolacijo. Ta določba

ni pravna podlaga za finančne popravke z ekstrapolacijo, kadar gre za sistematične nepravilnosti, saj Komisija nima te pristojnosti.

— Nepravilna uporaba prava pri nadzoru zanesljivosti, doslednosti, upoštevnosti in ustreznosti ekstrapolacije, ki jo je uporabila Komisija. Nadzor, ki ga je Splošno sodišče opravilo glede reprezentativnosti vzorca, uporabljenega za uporabo finančnega popravka z ekstrapolacijo, ni bil opravljen v skladu s sodno prakso, kot izhaja iz sodbe v zadevi Tetra Laval (²).

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede usklajevanja dejavnosti različnih strukturnih skladov in teh z dejavnostmi Evropske investicijske banke in drugimi obstoječimi finančnimi instrumenti (UL L 374, str. 1).

(²) Sodba z dne 15. februarja 2005 v zadevi Komisija proti Tetra Laval (C-12/03 P, ZOdl., str. I-987), točka 39.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hof van beroep te Antwerpen (Belgija) 15. maja 2013 – Provincie Antwerpen proti Mobistar NV

(Zadeva C-264/13)

(2013/C 207/46)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Provincie Antwerpen

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Mobistar NV

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 6 in/ali člen 13 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) razlagati tako, da nasprotujeta temu, da je organu države članice iz proračunskih ali drugih razlogov dovoljeno obdavčiti gospodarsko dejavnost telekomunikacijskih operaterjev, ki je na ozemlju te države članice ali njegovem delu omogočena s stebri, drogovi ali antenami GSM, postavljenimi na javnem ali zasebnem zemljišču, ki se uporabljajo za to dejavnost?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Španija) 15. maja 2013 – Emiliano Torralbo Marcos proti Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-265/13)

(2013/C 207/47)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Emiliano Torralbo Marcos

Toženi stranki: Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali so člani 1, 2(f), 3(1), 4(2)(a), 4(3), 5(3), 6, 7, 8(1) in 8(2) Ley 10/2012, de 20 de noviembre, por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses v nasprotju s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ⁽¹⁾ ker nacionalnemu sodišču ne dopuščajo: (a) spremembe sodnih taks ali presoje razlogov sorazmernosti (kar zadeva utemeljitev države pri določitvi teh taks in njihove višine kot ovire za dostop do učinkovitega sodnega varstva) za oprostitev njihovega plačila; (b) da bi upoštevalo načelo učinkovitosti uporabe določb prava Unije; (c) da bi upoštevalo pomen postopka za stranke glede na okoliščine, pri čemer je ta taksa predpogoj za dopustnost vložene pritožbe?
- Ali so člani 1, 2(f), 3(1), 4(2)(a), 4(3), 5(3), 6, 7, 8(1) in 8(2) Ley 10/2012, de 20 de noviembre, por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses v nasprotju s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kadar se uporabijo za posebni postopek, kot je postopek na področju socialnih zadev, ki je področje, na katerem se običajno uporablja pravo Unije kot temeljni element uravnoteženega ekonomskega in socialnega razvoja v Skupnosti?
- Ali lahko v smislu prejšnjih vprašanj sodišče, kakršno je predložitveno sodišče, zavrne uporabo predpisa, kakršen je sporni predpis, ki nacionalnemu sodišču ne dopušča: (a) spremembe sodnih taks ali presoje razlogov sorazmernosti (kar zadeva utemeljitev države pri določitvi teh taks in njihove višine kot ovire za dostop do učinkovitega sodnega varstva) za oprostitev njihovega plačila; (b) da bi upošteval načelo učinkovitosti uporabe določb prava Unije; (c) da bi

upoštevalo pomen postopka za stranke glede na okoliščine, pri čemer je ta taksa predpogoj za dopustnost vložene pritožbe?

⁽¹⁾ UL C 83, 30.3.2010, str. 389.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 15. maja 2013 vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – L. Kik, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-266/13)

(2013/C 207/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: L. Kik

Nasprotna stranka v kasacijskem postopku: Staatssecretaris van Financiën

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je treba pravila o področju osebne uporabe Uredbe (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ in pravila o ozemeljskem področju uporabe kolizijskih pravil iz naslova II te uredbe razlagati tako, da se ta kolizijska pravila uporabljajo v primeru, kakršen je obravnavani, v katerem gre za delavca, ki (a) prebiva na Nizozemskem, (b) je nizozemski državljan, (c) je bil v preteklosti vsekakor obvezno zavarovan na Nizozemskem, (d) dela kot mornar, zaposlen za delodajalca s sedežem v Švici, (e) opravlja delo na krovu ladje za polaganje cevi, ki pluje pod panamsko zastavo, in (f) je opravljal to dejavnost najprej zunaj ozemlja Unije (približno tri tedne v epikontinentalnem pasu Združenih držav in približno dva tedna v mednarodnih vodah) ter nato v nizozemskem epikontinentalnem pasu (obdobji enega meseca in približno enega tedna) in epikontinentalnem pasu Združenega kraljestva (obdobje približno enega tedna), medtem ko (g) se s tem pridobljeni dohodek obdavči z nizozemsko dohodnino?
- (b) Če je odgovor pritrdilen, ali se Uredba (EGS) št. 1408/71 uporablja samo za dni, ko zadevna oseba dela v epikontinentalnem pasu države članice Unije, ali tudi za obdobje pred tem, v katerem je delala zunaj ozemlja Unije?

2. Če se Uredba (EGS) št. 1408/71 uporablja za delavca, kakršen je ta iz vprašanja 1a), na uporabo katere zakonodaje ali zakonodaj odkazuje ta uredba?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 15. maja 2013 vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Nutricia NV, druga stranka v postopku: Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-267/13)

(2013/C 207/49)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vložnik kasacijske pritožbe: Nutricia NV

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Staatssecretaris van Financiën

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „zdravilo“ v smislu tarifne številke 3004 KN razlagati tako, da vključuje tudi prehranske pripravke, kot so obravnavani izdelki, namenjeni enteralni uporabi (za hranjenje po sondi) pod zdravniškim nadzorom pri osebah, ki so zaradi bolezni ali težave v zdravstveni oskrbi in se jim ti izdelki dajejo med zdravljenjem te bolezni ali težave za zdravljenje ali preprečevanje podhranjenosti?
2. Ali je treba pojem „pijače“ v smislu tarifne številke 2202 KN razlagati tako, da vključuje tekoča živila, kot so obravnavani izdelki, ki niso namenjena pitju, temveč enteralni uporabi (za hranjenje po sondi)?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Sibiu (Romunija) 16. maja 2013 – Elena Petru proti Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Zadeva C-268/13)

(2013/C 207/50)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Sibiu

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Elena Petru

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu in Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba glede na določbe člena 22(2), drugi pododstavek, Uredbe (EGS) št. 1408/71 (¹) nezmožnost, da se zagotovi zdravljenje v državi stalnega prebivališča, razlagati absolutno ali razumno, torej ali je položaj, v katerem je v državi stalnega prebivališča kirurški poseg s tehničnega vidika sicer mogoče opraviti pravočasno in primerno, ker potrebni specialisti so na voljo in imajo tudi enako visoko raven strokovnega znanja, vendar ni zdravil in najnujnejše medicinske opreme, enakovreden položaju, v katerem potrebnega zdravljenja v smislu navedenega člena ni mogoče zagotoviti?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 17. maja 2013 – Iraklis Haralambidis proti Calogero Casilliju

(Zadeva C-270/13)

(2013/C 207/51)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iraklis Haralambidis

Tožena stranka: Calogero Casilli

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ker v obravnavanem primeru [– imenovanje državljana druge države članice Evropske unije za predsednika pristaniškega organa, pravne osebe, ki jo je mogoče opredeliti kot subjekt javnega prava –] izključitev, določena v členu 45(4) PDEU, ni upoštevana, saj se nanaša na primere zaposlitve v javni upravi (ki v obravnavanem primeru ni podana) in je zaupano funkcijo predsednika pristaniškega organa – kljub temu – mogoče opredeliti kot „zaposlitev“ v širšem smislu, ali pridržek, da lahko to funkcijo opravljajo samo italijanski državljani, pomeni diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki je z navedenim členom 45 PDEU prepovedana?

2. Ali lahko funkcija predsednika italijanskega pristaniškega organa, ki jo opravlja državljani druge države članice Evropske unije – sicer – spada na področje pravice do ustanavljanja iz člena 49 PDEU in naslednjih, in če je tako, ali prepoved v notranjem pravu, da to funkcijo opravlja nekdo, ki ni italijanski državljani, pomeni diskriminacijo na podlagi državljanstva ali pa bi bilo to na podlagi člena 51 PDEU izključeno?
3. Podredno, če se funkcija predsednika italijanskega pristaniškega organa, ki jo opravlja državljani druge države članice Evropske unije, lahko šteje za opravljanje „storitev“ v smislu Direktive 2006/123/ES⁽¹⁾, ali je izključitev uporabe te direktive za pristaniške storitve upoštevana za obravnavani primer, in če ni tako, ali prepoved opravljanja te funkcije v notranjem pravu pomeni diskriminacijo na podlagi državljanstva?
4. Povsem podredno, ali se opravljanje funkcije predsednika italijanskega pristaniškega organa s strani državljanov druge države članice Evropske unije, če se ugotovi, da ne spada na področje zgoraj navedenih določb, lahko – vseeno – na splošno v smislu člena 15 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah šteje za pravico državljanov Skupnosti, ki mu je „v kateri koli državi članici zagotovljena svoboda dela, ustanavljanja in opravljanja storitev“, tudi če se ne upoštevajo posebne „področne“ določbe členov 45 PDEU in 49 PDEU ter naslednjih in Direktive 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu, in ali je zato prepoved opravljanja te funkcije v notranjem pravu v nasprotju s sicer splošno prepovedjo diskriminacije na podlagi državljanstva iz člena 21(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

(¹) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu, (UL L 376, str. 36).

Pritožba, ki jo je Rouse Industry AD vložila 16. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. marca 2013 v zadevi T-489/11, Rouse Industry AD proti Evropski komisiji

(Zadeva C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Pritožnica: Rouse Industry AD (zastopnika: Al. Angelov, Sv. Panov, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

- Razveljavitev sodbe Splošnega sodišča z dne 20. marca 2013 v zadevi T-489/11;
- dokončna odločitev in razglasitev ničnosti členov 2, 3, 4 in 5 Sklepa Komisije 2012/706/EU z dne 13. julija 2011 o državni pomoči (C-12/10) (ex N 389/09) ki jo je Bolgarija odobrila podjetju Ruse Industry AD;
- podredno zadevo vrniti v ponovno določanje Splošnemu sodišču;
- naložitev stroškov Komisiji.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe pritožnica navaja ta razloga:

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev postopka, ki posega v interese pritožnice

(i) Splošno sodišče naj pri obrazložitvi svoje sodbe ne bi obravnavalo, z ukrepi procesnega vodstva, postavljenih bistvenih vprašanj strankam glede dejstev in njihovih zadevnih stališč.

(ii) To naj bi predstavljalo bistveno kršitev postopka, ki zadeva področje uporabe člena 58 Poslovnika Splošnega sodišča, saj je bilo Splošno sodišče dolžno obravnavati vse trditve, ugovore in argumente strank.

2. Drugi pritožbeni razlog: Kršitev prava Unije s strani Splošnega sodišča

(i) Splošno sodišče naj bi nezakonito uporabilo člen 107(1) PDEU v zvezi s členom 1(c) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽¹⁾ saj naj bi izhajalo iz tega, da je podana nova pomoč v korist družbe Rouse Industry AD.

(ii) Splošno sodišče naj bi svojo sodbo izreklo v nasprotju s členom 107(1) PDEU, saj naj bi nepravilno ugotovilo, da pomoč ni združljiva za notranjim trgov Unije in ovira konkurenco in da okoliščina, da država ne zahteva vračila dolga, za podjetje predstavlja prednost.

(iii) Sodba Splošnega sodišča ni v skladu s členoma 107(1) PDEU in 296 PDEU, saj je senat pri presoji meril, ki jih je v zvezi z zasebnim upnikom izbrala Evropska komisija, uporabil pravno napačno izhodišče. Evropska komisija naj v svojem sklepu svojih sklepnih ugotovitev glede merila zasebnega upnika ne bi podkrepila z analizo in ekonomskimi razlogi, zaradi česar Splošno sodišče ni imelo podlage da se pridruži njenim argumentom.

(iv) Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo in uporabilo člen 14 Uredbe (ES) št. 659/1999 in člen 296 PDEU, saj bi Evropska komisija morala navesti znesek pomoči, ki jo je treba vrniti, skupaj z obrestmi, pri tem pa bi ta institucija morala določiti ustrezno obrestno mero za obresti, česar pa ni storila, zaradi česar naj pravni akt Evropske komisije ne bi bilo obrazložen.

(¹) UL L 83 str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italija) 21. maja 2013 – Equoland Soc. coop. arl proti Agenzia delle Dogane

(Zadeva C-272/13)

(2013/C 207/53)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Equoland Soc. coop. arl

Tožena stranka: Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali v skladu s členom 16 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977 ter členoma 154 in 157 Direktive 2006/112/ES (²) vnos uvoženega blaga v skladišče, ki ni carinsko skladišče, in sicer davčno skladišče, zadostuje za odobritev oprostitve plačila DDV pri uvozu, tudi kadar je vnos opravljen le na papirju, in ne fizično?
- Ali Šesta direktiva 77/388/EGS in Direktiva 2006/112/ES nasprotujeta praksi, da država članica pobere DDV pri uvozu, čeprav je bil ta – zaradi napake ali nepravilnosti –

plačan v okviru obrnjene davčne obveznosti z izdajo računa samemu sebi in hkratnim vpisom na seznam nabave in prodaje?

- Ali je to, da država članica zahteva plačilo DDV, ki je bil že plačan v okviru obrnjene davčne obveznosti z izdajo računa samemu sebi in hkratnim vpisom na seznam nabave in prodaje, v nasprotju z načelom nevtralnosti DDV?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

(²) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Španija) 21. maja 2013 – Pablo Acosta Padín proti Hijos de J. Barreras S.A.

(Zadeva C-276/13)

(2013/C 207/54)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pablo Acosta Padín

Tožena stranka: Hijos de J. Barreras S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je ureditev, kakršno določa predpis, ki ureja tarifo sodnih pooblaščenecv, in sicer kraljeva uredba 1373/2003 z dne 7. novembra 2003, ki določa, da se za njihovo plačilo uporablja tarifa ali lestvica najnižjih vrednosti, ki se lahko zvišata ali znižata le za 12 %, združljiva s členom 101 PDEU (prej člen 81 Pogodbe ES v povezavi s členom 10) in členom 4(3) PEU, če organi države članice, vključno s sodišči, nimajo dejanske možnosti, da v izjemnih okoliščinah odstopijo od najnižjih vrednosti, ki so določene z zakonsko lestvico?
- Ali se v zvezi z uporabo navedene tarife brez uporabe najnižjih vrednosti, ki jih določa, obstoj velikega nesorazmerja med dejansko opravljenim delom in zneskom nagrade, ki je bila izplačana na podlagi uporabe lestvice ali tarife, lahko šteje za izjemno okoliščino?

3. Ali je predpis, ki ureja tarifo sodnih pooblaščenecv, to je kraljeva uredba 1373/2003 z dne 7. novembra 2003, združljiv s členom 56 PDEU (prej člen 49)?
4. Ali ta ureditev izpolnjuje merili potrebe in sorazmernosti, na kateri se nanaša člen 15(3) Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾?
5. Ali člen 6 Evropske konvencije o človekovih pravicah v delu, v katerem določa pravico do poštenega sojenja, vsebuje pravico do učinkovite obrambe zoper določitev nagrade za pooblaščenca, ki je nesorazmerna in ne ustreza dejansko opravljenemu delu?
6. Če je odgovor pritrdilen, ali so določbe španskega zakona o civilnem postopku, ki stranki, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov, onemogočajo, da izpodbija znesek nagrade za pooblaščenca, ker meni, da je previsok in nesorazmeren z dejansko opravljenim delom, skladne s členom 6 Evropske konvencije?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) 22. maja 2013 – C More Entertainment proti Linusu Sandbergu

(Zadeva C-279/13)

(2013/C 207/55)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Högsta domstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C More Entertainment AB

Tožena stranka: Linus Sandberg

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pojem priobčitev javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES ⁽¹⁾ vključuje dejanje, da se na spletni strani, ki je dostopna vsem, vzpostavi povezava, s klikom katere se omogoči dostop do dela, ki ga radiodifuzno oddaja imetnik avtorske pravice na tem delu?
2. Ali način dostopa do povezave vpliva na presojo prvega vprašanja?

3. Ali je treba upoštevati dejstvo, da je dostop do dela, na katerega se povezava nanaša, kakor koli omejen?
4. Ali lahko države članice s tem, da določijo, da priobčitev javnosti zajema še več dejanj, kot jih določa člen 3(1) Direktive, avtorju priznajo širšo izključno pravico?
5. Ali lahko države članice s tem, da določijo, da priobčitev javnosti zajema še več dejanj, kot jih določa člen 3(2) Direktive, avtorju priznajo širšo izključno pravico?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Ciper) 27. maja 2013 – Sotiris Papasavvas proti O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takisu Kounnafiju in Giorgosu Sertisu

(Zadeva C-291/13)

(2013/C 207/56)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sotiris Papasavvas

Tožene stranke: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi in Giorgos Sertis

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče zakonodajo držav članic glede širjenja neresničnih trditev, ki vpliva na zmožnost dobave informacijskih storitev po elektronski poti na nacionalni ravni in na ravni EU, obravnavati kot omejitev informacijskih storitev za namene izvajanja Direktive 2000/31/ES?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se določbe členov 12, 13 in 14 Direktive 2000/31/ES glede odgovornosti uporabljajo v zasebnih civilnopravnih sporih, kot so spori o civilnopravni odgovornosti zaradi širjenja neresničnih trditev, ali pa se uporabljajo le za civilno odgovornost pri poslovnih/pogodbenih transakcijah s potrošniki?

3. Ali ob upoštevanju namena členov 12, 13 in 14 Direktive 2000/31/ES, ki se nanašajo na odgovornost ponudnikov storitev informacijske družbe, in ob upoštevanju dejstva, da je v več državah članicah obstoj tožbe pogoj za izdajo začasne odredbe prepovedi, ki velja, vse dokler se postopek ne konča, ti členi določajo posamezne pravice, na katere se je mogoče sklicevati v obrambi v postopku civilne tožbe zaradi širjenja neresničnih trditve, ali pa pomenijo pravne ovire za vložitev te tožbe?
4. Ali se pojma „storitve informacijske družbe“ in „ponudnik [storitev informacijske družbe]“ iz člena 2 Direktive 2000/31/ES in člena 1(2) Direktive 98/34/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES, uporabljata za informacijske storitve v elektronski obliki, ki jih prejemnik storitve ne plača neposredno, ampak se plačajo posredno s komercialnim oglaševanjem na spletni strani?
5. Ali se ob upoštevanju opredelitve „ponudnik [storitev informacijske družbe]“ iz člena 2 Direktive 2000/31/ES in člena 1(2) Direktive 98/34/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES, spodaj naštetih primeri štejejo za „izključni prenos podatkov“ ali „shranjevanje v predpomnilniku“ ali „gostiteljstvo“ za namene členov 12, 13 in 14 Direktive 2000/31/ES:
- (a) časopis na neplačljivi spletni strani, na kateri se objavi elektronska različica tiskanega časopisa z vsemi članki in reklamami, v PDF ali v drugi podobni elektronski obliki;
- (b) časopis v elektronski obliki, ki je prosto dostopen in katerega ponudnik je plačan iz oglasov, ki se oglašujejo na spletni strani. Informacije, ki so objavljene v časopisu v elektronski obliki, priskrbijo zaposleni pri časopisu in/ali neodvisni novinarji;
- (c) plačljiva spletna stran, ki ponuja storitev iz točk (a) in (b)?

Pritožba, ki jo je El Corte Inglés, S.A. vložila 30. maja 2013 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. marca 2013 v zadevi El Corte Inglés proti UUNT – Chez Gerard (CLUB GOURMET) (T-571/11)

(Zadeva C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: El Corte Inglés, S.A. (zastopnika: J.L. Rivas Zurdo in E. Seijo Veiguela, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Predloga

- Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2013 v zadevi T-571/11 naj se v celoti razveljavi;
- stranki ali strankam, ki nasprotujejo tej pritožbi, naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Kršitev načel pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj

Načelo pravne varnosti zahteva „nedvoumno ubeseditve, na podlagi katere se lahko zadevne osebe jasno in natančno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi“. To načelo je povezano z načelom varstva legitimnih pričakovanj, ki določa, da je treba upravne odločbe, ki odstopajo od prejšnjih, ki so lahko njihovim naslovnikom ustvarile legitimna pričakovanja, obrazložiti.

Način, kako španska sodišča uporabljajo španske sloganske znamke (registrirane med veljavnostjo smernic iz leta 1997), je v očitnem nasprotju z upravni aktoma Skupnosti iz postopkov z ugovorom B 877 714 in R 571/11 ter s sodbo Splošnega sodišča z dne 20. marca 2013: ker je imel oddelek za ugovore dvome glede navedbe prejšnje znamke, bi jih moral odpraviti s tem, da bi od španskega urada za patente in znamke zahteval pojasnilo glede tega vprašanja ali pa od te stranke zahtevati, naj se izjavi v svojo obrambo.

2. Očitno napačna presoja dejanskega stanja

V skladu s sodbo naj bi bilo dokazano, da je nasprotna znamka registrirana za razred 35 in varuje storitve v zvezi z oglasnimi stavki, ki se uporabljajo kot slogan pri trženju, rabi ali uporabi proizvodov iz razredov 29, 30, 31, 32, 33 in 42. UUNT naj bi vedel za obstoj svoje odločbe z dne 17. julija 2006, v kateri je upošteval navodila za preizkus španskega urada za patente in znamke z dne 11. novembra 1997 o sloganskih znamkah (priloga 4) in sodbi španskega Tribunal Supremo z dne 25. februarja 2004 in 30. maja 2008.

To, da se zahteva, naj stranka navaja in dokaže, da se varstvo njene prejšnje znamke nanaša na iste proizvode, kot jih zadeva prijava, naj bi pomenilo očitno napačno presojo, saj naj bi to pomenilo zahtevati primer enake uporabe. Tako naj bi zaradi napačne presoje dokazov in dejstev ostalo neodgovorjeno glavno vprašanje: člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (¹).

3. Napačna obrazložitev izpodbijane sodbe

V izpodbijani sodbi je sicer (v točki 35) priznan pomen sodbe Atomic ⁽²⁾, ki se uporabi, kadar UUNT že ima na voljo informacije o nacionalnem pravu (točka 41), vendar naj bi bilo to protislovno, saj se takrat ne uporabi po uradni dolžnosti.

V točki 45 je navedeno, da pred UUNT ni mogoče trditi nečesa, kar je bilo zatrjevano v drugih postopkih pred UUNT, vendar naj ne bi bilo obrazloženo, zakaj mora biti tako.

Z opustitvijo vsakršne primerjalne analize znamk, resničnim tožbenim razlogom (točka 55 sodbe), naj bi bila tej stranki odvzeta možnost obrambe.

4. Verjetnost zmede

Splošno sodišče naj bi kršilo pravico do obrambe s tem, ko ni odločilo o verjetnosti zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009. K tožbenim razlogom, navedenim v točkah od 19 do 22 tožbe, v glavnem spada napačna presoja verjetnosti zmede. V skladu z navedeno sodno prakso je treba verjetnost zmede v javnosti presojati celovito, ob upoštevanju vseh upoštevnihi dejavnikov posameznega primera.

⁽¹⁾ Uredba Sveta z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

⁽²⁾ Sodba Splošnega sodišča z dne 20. aprila 2005 v zadevi Atomic Austria proti UUNT – Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, ZOdL, str. II-1319.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 4. junija 2013 – Haeger & Schmidt GmbH proti Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacquesu Loriu, Dominiqueu Miquelu, likvidacijskemu upravitelju družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Zadeva C-305/13)

(2013/C 207/58)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Haeger & Schmidt GmbH

Tožene stranke: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, likvidacijski upravitelj družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali in pod katerimi pogoji je lahko glavni namen špedicijske pogodbe, s katero naročitelj špediterju, ki ravna v svojem imenu in na lastno odgovornost, zaupa organizacijo prevoza blaga, ki ga bo špediter opravil z enim ali več prevozniki za račun naročitelja, prevoz blaga v smislu člena 4(4), zadnji stavek, Rimske konvencije z dne 19. junija 1980 o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih ⁽¹⁾?
2. Če se špedicijska pogodba lahko šteje za pogodbo o prevozu blaga v smislu zgoraj navedenega člena 4(4), vendar pa posebne domneve o določitvi prava iz te določbe ni mogoče uporabiti, ker ni hkratnosti, ki se zahteva s to določbo, ali je treba besedilo prvega stavka te določbe, v skladu s katerim splošna domneva iz člena 4(2) ne velja za pogodbe o prevozu blaga, razlagati tako, da sodišče prava, ki se uporablja, ne poišče na podlagi te domneve, ki je nikakor ni mogoče uporabiti, temveč na podlagi splošnega načela o določitvi prava iz člena 4(1), to je tako, da poišče državo, s katero je pogodba najtesneje povezana, ne da bi posebej upoštevalo državo, v kateri ima stranka, ki je opravila izpolnitev, značilno za pogodbo, sedež?
3. Če za špedicijsko pogodbo velja splošna domneva iz člena 4(2), ali se lahko, če je izvorni naročitelj sklenil pogodbo s prvim špediterjem, na katerega mesto je nato vstopil drugi špediter, dopusti, da se pravo, ki se uporablja v pogodbenih razmerjih med naročiteljem in tem drugim špediterjem, določi glede na kraj sedeža prvega špediterja, pri čemer se šteje, da se pravo tako določene države na splošno uporablja za celotno špedicijo?

⁽¹⁾ Konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu (UL L 266, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 18. marca 2013 – EPAW proti Komisiji

(Zadeva T-168/13)

(2013/C 207/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Irska) (zastopnik: C. Kiss, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga naj:

- Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Energija iz obnovljivih virov: glavni akter na evropskem energetske trgu“ COM(2012) 271, razglasi za nično;
- odgovor GD za energetiko Evropske komisije z dne 21. januarja 2013 na zahtevo za notranjo revizijo EPAW št. AG/ss ener.c.l(2012)1664829 razglasi za ničn.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: nezakonitost Sporočila Komisije COM(2012)271
 - Sporočilo Komisije COM(2012)271 ne zajema udeležbe javnosti pri strategiji energije iz obnovljivih virov v skladu z Aarhuško konvencijo
2. Drugi tožbeni razlog: nezakonitost Sporočila Komisije COM(2012)271
 - Sporočilo Komisije COM(2012)271 ni v skladu z Aarhuško konvencijo (Uredbo EU št. 1367/2006).
3. Tretji tožbeni razlog: nezakonitost pisma Komisije št. AG/ss ener.c.l(2012)1664829

V pismu Komisije je nezakonito navedeno, da je upravni akt mogoče preizkusiti na podlagi zahteve za notranjo revizijo v skladu z Uredbo EU št. 1367/2006 zgolj, če je osebne narave in ga je sprejela institucija EU, katere odločitve imajo pravno zavezujoče učinke.

Tožba, vložena 8. aprila 2013 – Square proti UUNT – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Zadeva T-213/13)

(2013/C 207/60)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Square, Inc. (San Francisco, Združene države) (zastopnik: M. Graf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Francija)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 31. januarja 2013 v zadevi R 775/2012-1 razveljavi;
- naj toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija in ki se nanaša na besedno znamko SQUARE za proizvode in storitve iz razredov 9, 35 in 38 – mednarodna znamka z učinkom v Evropski uniji št. W 1 032 395

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Navajana znamka ali znak: nacionalna besedna znamka SQUARE-énergie za proizvode in storitve iz razredov 31, 35, 36, 38, 41, 42 in 44

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 23. aprila 2013 – Atmeh proti UUNT – Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)

(Zadeva T-239/13)

(2013/C 207/61)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Združeni arabski emirati) (zastopnik: A. Berthet, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Sylvie Fretier (Pariz, Francija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je ta tožba dopustna;
- spremeni odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. februarja 2013 v združenih zadevah R 1482/2011-4 in R 1571/2011-4 in prekine postopek za ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti MONTALE MTL MONTALE Dezign n° 003 874 807, ki ga je 16. junija 2004 sprožil Ammar Atmeh, dokler ne bo dokončno odločeno o tožbi za razglasitev ničnosti in razveljavitev znamk S. Fretier, o kateri poteka postopek pri Tribunal de Grande Instance de Paris;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „MONTALE MTL MONTALE Dezign“ za proizvode in storitve iz razreda 3 – znamka Skupnosti št. 3 874 807

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Sylvie Fretier

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „PIERRE MONTALE MONTALE M“ ter nacionalna figurativna znamka in nacionalna registracija, ki vsebujeta besedne elemente „MTL MONTALE“ za proizvode iz razreda 3

Odločba oddelka za izbris: zahtevi za ugotovitev ničnosti se ugodi

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe, ki jo je vložila tožeča stranka, in razglasitev nedopustnosti tožbe, ki jo je vložila Sylvie Fretier

Navajani tožbeni razlogi: kršitev pravila 20 Uredbe št. 2868/95 in načela pravičnega sojenja

Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Aldi Einkauf proti UUNT – Alifoods (Alifoods)

(Zadeva T-240/13)

(2013/C 207/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Nemčija) (zastopniki: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks in C. Fürsen, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Alifoods, SA (Alicante, Španija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 25. februarja 2013 v zadevi R 407/2012-4;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Alifoods, SA

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Alifoods“, za proizvode in storitve iz razredov 29, 32 in 35 – prijava znamke Skupnosti št. B 1 825 002

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: mednarodna besedna znamka in besedna znamka Skupnosti „ALDI“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 25. aprila 2013 – Helenska republika proti Komisiji

(Zadeva T-241/13)

(2013/C 207/63)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopniki: I. Chalkias, S. Papaioannou in A. Vassilopoulou)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbi ugodi;

— razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Komisije z dne 26. februarja 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije, notificiranega pod dokumentarno številko C(2013) 981 in objavljenega v UL L 67, str. 20, v delu, v katerem se nanaša na Helensko republiko;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika v zvezi s finančnimi popravki, zahtevanimi v izpodbijanem izvedbenem sklepu Komisije z dne 26. februarja 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije, notificiranega pod dokumentarno številko C(2013) 981 in objavljenega v UL L 67, str. 20, v delu, v katerem se nanaša na finančne popravke, ki jih mora opraviti Helenska republika in ki se uporabljajo za pomoči, določene v členu 69 Uredbe št. 1782/2003 v sektorju govejega, ovčjega in kozjega mesa ter tobaka v tržnih letih 2006 in 2007, navaja ta ničnostna tožbena razloga:

Helenska republika s prvim ničnostnim tožbenim razlogom trdi, da je popravek, ki se zahteva za odpravo ugotovljenih pomanj-

kljivosti, ki se nanašajo na izvajanje člena 69 Uredbe št. 1782/2003⁽¹⁾, nezakonit in ga je treba razglasiti za ničnega, ker: a) krši določbe člena 69 Uredbe št. 1782/2003, katerega izvajanje s strani držav članic je neobvezno in dopušča zelo široko prosto presojo pri določitvi upravičencev dodatnega plačila, meril za upravičenost in posebnih določil in pogojev za nakazilo dodatnega plačila; b) posledica neuporabe člena 69 Uredbe št. 1782/2003 ni nastanek škode za Sklad, kot se za zakonito določitev finančnega popravka zahteva v členu 31 Uredbe št. 1290/2005⁽²⁾.

Helenska republika z drugim ničnostnim tožbenim razlogom trdi, da je popravek, ki se zahteva za odpravo pomanjkljivosti v zvezi s ključnimi kontrolami v tobačnem sektorju, nezakonit in ga je treba razglasiti za ničnega, ker: a) ocena Komisije, po kateri kontrole na kraju samem niso bile v skladu z Uredbo št. 796/2004⁽³⁾, temelji na napačni razlagi in uporabi člena 23 te uredbe, na napačni presoji dejstev ter vsebuje nezadostno in protislovno obrazložitev; b) ocena Komisije, po kateri ključne kontrole v predelovalnih podjetjih niso bile opravljene, temelji na napačno ugotovljenem dejanskem stanju.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) št. 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 40, str. 269).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 286, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 44, str. 243).

Tožba, vložena 29. aprila 2013 – Castell Macía proti UUNT – PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Zadeva T-242/13)

(2013/C 207/64)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: José Castell Macía (Elche, Španija) (zastopniki: G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback in G. Macias Bonilla, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budimpešta, Madžarska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 7. februarja 2013, izdano v postopku s pritožbo št. R 1401/2012-1, razveljavi, tako da se zavrne vloženi ugovor in se dovoli registracija znamke Skupnosti št. 6 798 862 „PEPE CASTELL“, nasprotni stranki pa se naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah;
- UUNT kot toženi stranki naloži, naj nosi lastne stroške in plača stroške tožeče stranke v tem postopku;
- če je to primerno, intervenientki naloži, naj nosi lastne stroške in plača stroške tožeče stranke v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: blagovna znamka „PEPE CASTELL“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 25 in 39 – prijava znamke Skupnosti št. 6 798 862

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: PJ Hungary Szolgálató kft

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka z besednimi elementi „Pepe Jeans FOOTWEAR“ za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 2. maja 2013 – MHCS proti UUNT – Ambra (DORATO)

(Zadeva T-249/13)

(2013/C 207/65)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: MHCS (Epernay, Francija) (zastopniki: P. Boutron, N. Moya Fernández in L-E. Balleydier, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ambra S.A. (Varšava, Poljska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi dopustnost te tožbe in prilog;
- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe;
- UUNT in intervenientki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje označbo na grlu steklenice in besedni element „DORATO“ za proizvode in storitve iz razreda 33 – prijava znamke Skupnosti št. 9 131 228

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: figurativne znamke, ki vsebujejo označbo na grlu steklenice, za proizvode iz razreda 33

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 2. maja 2013 – Naazneen Investments proti UUNT – Energy Brands (SMART WATER)

(Zadeva T-250/13)

(2013/C 207/66)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Naazneen Investments Ltd (Limassol, Ciper) (zastopniki: P. Goldenbaum, I. Rohr in T. Melchert, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Energy Brands, Inc. (New York, Združene države)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe v zadevi R 1101/2011-2;
- toženi stranki naloži plačilo svojih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva: besedna znamka „SMART WATER“, prijava znamke Skupnosti št. 781 153

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Odločba oddelka za izbris: preklic znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitve pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 51(1)(a) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 6. maja 2013 – Orthogen proti UUNT – Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Zadeva T-253/13)

(2013/C 207/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Orthogen AG (Düsseldorf, Nemčija) (zastopnika: M. Finger in S. Krüger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karlsfeld, Nemčija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo prvega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli; v nadaljevanju: UUNT) z dne 21. februarja 2013 v zadevi R 382/2012-1 razveljavi;
- UUNT naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi v postopku s pritožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „IRAP“ za proizvode in storitve iz razredov 1, 5, 10, 42 in 44 – znamka Skupnosti št. 3 609 121

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: absolutni razlog za ničnost; „IRAP“ naj bi bila splošno ustaljena okrajšava za določen protein, ki je odločilnega pomena pri določenem medicinskem oziroma veterinarskem postopku zdravljenja

Odločba oddelka za izbris: ugoditev zahtevi za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

— kršitev člena 52(1)(a) Uredbe št. 207/2009

— kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 6. maja 2013 – Stayer Ibérica proti UUNT – Korporaciya „Masternet“ (STAYER)

(Zadeva T-254/13)

(2013/C 207/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španija) (zastopnik: S. Rizzo, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: ZAO Korporaciya „Masternet“ (Moskva, Rusija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj

- razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bilo deloma ugodeno pritožbi in razglasi ničnost znamke Skupnosti št. 4675881 za te proizvode:
 - razred 7: oprema in orodja; deli rezalnih in diamantnih polirnih strojev; vrtalne glave in rezalna kolesa za naslednje panoge; marmor, granit, kamen, glina, kamnite plošče, keramične plošče in opeka ter na splošno rezalna orodja kot deli opreme, vključene v razred 7.
 - razred 8: ročni brusilni stroji (kolesa in brusilni koluti).
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka „STAYER“ – prijava znamke Skupnosti št. 4 675 881

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: razlogi za zahtevo za razglasitev ničnosti so razlogi iz člena 53(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti v celoti

Odločba odbora za pritožbe: delna ugoditev pritožbi.

Tožbeni razlogi: Kršitev členov 76(2), 15 in 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – Republika Poljska proti Komisiji

(Zadeva T-257/13)

(2013/C 207/69)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopnik: B. Majczyna, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeni sklep Komisije 2013/123/EU z dne 26. februarja 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 981) (UL L 67, str. 20) razglasi za ničnega v delu v katerem sta zneska 28 763 238,60 EUR in 5 688 440,96 EU, ki jih je izplačala plačilna agencija, ki jo je akreditirala Republika Poljska, izključena iz financiranja;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev člena 7(4), prvi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1258/1999 ⁽¹⁾ in člena 31(1) Uredbe (ES) št. 1290/2005 ⁽²⁾, saj naj bi finančni popravek temeljil na napačno ugotovljenem dejanskem stanju in napačni razlagi prava

— Komisija je na podlagi napačne ugotovitve dejanskega stanja in napačne razlage prava uporabila finančni popravek, čeprav naj bi bili izdatki poljskih organov skladni s pravom Unije. Republika Poljska izpodbija razlago prava in ugotovitev dejanskega stanja s strani Komisije v zvezi z domnevnimi pomanjkljivostmi pri sistemu izvajanja ukrepa „predčasna upokojitve“, in sicer pomanjkljivostmi kar zadeva, prvič, obveznost opravljanja gospodarske dejavnosti v obdobju pred prenosom kmetije zaradi predčasne upokojitve, drugič, nezadostnost dokaza poklicne usposobljenosti, ki ga v obliki izjave sprejmejo poljski organi in, tretjič, neobstoj sankcij za primere ko kmetje, ki prevzamejo kmetijo, ne spoštujejo obveznosti, da pet let opravljajo kmetijsko dejavnost.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev člena 7(4), četrti pododstavek, Uredbe (ES) št. 1258/1999 in člena 31(2) Uredbe (ES) št. 1290/2005 ter načela sorazmernosti, saj naj bi bil pavšalni popravek glede na morebitno nevarnosti finančnih izgub za proračun Unije vsekakor previsok

— Nobena izmed očitanih pomanjkljivosti ni oziroma ne bi mogla voditi do finančnih izgub za Skupnost, v vsakem primeru pa naj bi bila nevarnost takih finančnih izgub povsem marginalna.

3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev člena 296(2) PDEU, ker naj izpodbijani sklep ne bi bil dovolj obrazložen

— Komisija naj za podkrepitev svojih ugotovitev na podlagi pregleda treh kmetij ne bi predložila nobenih dokazov in naj ne bi podala nobenih ugotovitev glede dejstev niti pravnih ugotovitev.

4. Četrti tožbeni razlog: Kršitev načela subsidiarnosti

— Komisija naj bi grobo kršila načelo subsidiarnosti na katerem temelji politika podpore za razvoja podeželja. Ta institucija naj bi s tem, da je razlagala programske dokumente glede podpore za razvoj podeželja in dejansko določila zahteve glede vrste in načina izvedbe teh programov posegla v polje proste presoje držav članic glede sredstva za doseganje ciljev, določenih v programskih dokumentih.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 25, str. 414).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1).

Tožba, vložena 3. maja 2013 – Matratzen Concord proti UUNT – KBT (ARKTIS)**(Zadeva T-258/13)**

(2013/C 207/70)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke***Tožeča stranka:* Matratzen Concord GmbH (Köln, Nemčija) (zastopnik: I. Seltling, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale société in accomandita (Locarno, Švica)**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 4. marca 2013 v zadevi R 2133/2011-4;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi med postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva:* besedna znamka „ARKTIS“ za proizvode iz razredov 20 in 24 – znamka Skupnosti št. 2 818 680*Imetnik znamke Skupnosti:* KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale société in accomandita*Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti:* tožeča stranka*Odločba oddelka za izbris:* delna ugoditev zahtevi*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* kršitev člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009**Tožba, vložena 7. maja 2013 – Francija proti Komisiji****(Zadeva T-259/13)**

(2013/C 207/71)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, D. Colas in C. Candat, zastopniki)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— delno razglasi za ničnega Izvedbeni sklep Komisije št. 2013/123/EU z dne 26. februarja 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije, v delu, v katerem izključuje odhodke Francoske republike v okviru pomoči Indemnités compensatoires des handicaps naturels (ICHN) (izravnalna nadomestila za naravne ovire), v okviru načrta za državni razvoj kmetijstva za obdobje od 2007 do 2013 za finančni obdobji 2008 in 2009;

— podredno, delno razglasi za ničnega Sklep št. 2013/123/EU, ker iz financiranja Evropske unije izključuje del odhodkov Francoske republike v okviru pomoči ICHN za ovce, ki niso prijavljene kot pomoč za ovce, in ker iz financiranja Evropske unije izključuje del odhodkov Francoske republike v okviru pomoči ICHN za govedo, ki je bilo pregledano na kraju samem zaradi kontrol za identifikacijo živali ali zaradi kontrol za premije za govedo;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 10(2) in (4) ter člena 14(2) Uredbe št. 1975/2006, ⁽¹⁾ ker je Komisija menila, da francoska vlada ni izpolnila obveznosti glede kontrol, ker za govedo in ovce, za katere je bila zaprošena premija za ovce, ni izvedla štetja teh živali pri kontrolah na kraju samem iz naslova Indemnités Compensatoires des Handicaps Naturels (izravnalna nadomestila za naravne ovire, v nadaljevanju: pomoč ICHN). Ta tožbeni razlog ima dva dela, v okviru katerih tožeča stranka navaja:

— da obveznost štetja živali pri kontrolah na kraju samem iz naslova pomoči ICHN nasprotuje kontinuiteti merila obremenitve in načelu enakega obravnavanja in

— da je Komisija napačno razlagala člena 10(2) in (4) ter 14(2) Uredbe št. 1975/2006, s tem ko je menila, da francoski sistem kontrole ni bil primeren za ugotavljanje spoštovanja merila obremenitve.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 2(2) Uredbe št. 1082/2003 ⁽²⁾ in člena 26(2)(b) Uredbe št. 796/2004 ⁽³⁾ glede izvajanja kontrol v okviru identifikacije goveda ali premij za govedo, saj je Komisija menila, da člena 10(2) in (4) in 14(2) Uredbe št. 1975/2006 za ugotavljanje merila obremenitve nalagata obveznost štetja živali pri kontroli na kraju samem.
3. S tretjim tožbeni razlog tožeča stranka podredno navaja, da je Komisija nezakonito podaljšala uporabo pavšalnega popravka za rejo ovc, ki niso upravičene do premij za ovce, in za rejo goveda, ki je bilo pregledano v okviru identifikacije goveda ali za premije za govedo.

- ⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1975/2006 z dne 7. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 glede izvajanja kontrolnih postopkov in navzkrižne skladnosti v zvezi z ukrepi podpore za razvoj podeželja (UL L 368, str. 74).
- ⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1082/2003 z dne 23. junija 2003 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta o najnižji ravni pregledov, ki jih je treba opraviti v okviru sistema za identifikacijo in registracijo govedi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 39, str. 135).
- ⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 44, str. 243).

Tožba, vložena 15. maja 2013 – fdas proti UUNT

(Zadeva T-262/13)

(2013/C 207/72)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Nemčija) (zastopnika: P. Ehrlinger in T. Hagen, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: British Sky Broadcasting Group plc in Sky IP International Ltd (Isleworth, Združeno kraljestvo)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. marca 2013, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zoper odločbo oddelka za ugovore UUNT z dne 30. septembra 2011 in ni bil zavrnjen ugovor intervenientke;
- intervenientki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku;
- odredi toženi stranki, naj predloži priloge, ki sta jih intervenientka in tožeča stranka predložili v okviru postopka z ugovorom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SKYSOFT“ – prijava znamke Skupnosti št. 4 782 645 za proizvode in storitve iz razredov 9, 35, 37, 38 in 42

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: drugi stranki pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „SKY“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 in 42

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru za vse zadevne proizvode in storitve

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – Lausitzer Fruchteverarbeitung proti UUNT – Rivella International (holzmicHEL)

(Zadeva T-263/13)

(2013/C 207/73)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Lausitzer Fruchteverarbeitung GmbH (Sohland, Nemčija) (zastopnica: A. Weiß, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Rivella International AG (Rothrist, Švica)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. februarja 2013 v zadevi R 1968/2011-1;
- izpodbijano odločbo spremeni tako, da bo zavrnjen ugovor nasprotne stranke;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) ali intervenientki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi v postopku pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „holzmichel“, za proizvode in storitve iz razredov 21, 24, 32, 33 in 38 – prijava znamke Skupnosti št. 8 904 278

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Rivella International AG

Navajana znamka ali znak: mednarodna registracija figurativnih znamk, ki vsebujeta besedna elementa „Michel“ in „Michel POWER“, za proizvode iz razredov 29, 30, 32 in 33

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: ugoditev pritožbi in zavrnitev prijave

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. maja 2013 – Polo/Lauren proti UUNT – FreshSide (podoba fanta na kolesu, ki drži kladivo)

(Zadeva T-265/13)

(2013/C 207/74)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Združene države) (zastopniki: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister in R. Black, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: FreshSide Ltd (London, Združeno kraljestvo)

Predloga

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- Razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe z dne 1. marca 2013 v zadevi R 15/2012-2;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje podobo fanta na kolesu, ki drži kladivo za proizvode iz razredov 18, 25 in 28 – prijava znamke Skupnosti št. 8 766 917

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka, ki vsebuje podobo igralca pola na konju za proizvode iz razredov 9, 18, 20, 21, 24 in 25

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) in (5) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Tožba, vložena 21. maja 2013 – Italija proti Komisiji

(Zadeva T-268/13)

(2013/C 207/75)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Komisije št. C(2013) 1264 final z dne 7. marca 2013, ki je bil vročen 11. marca 2013, razglasi za ničnega zaradi okoliščin, ki so opisane v okviru treh tožbenih razlogov.
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo italijanska vlada izpodbija Sklep Evropske komisije št. C(2013) 1264 final z dne 7. marca 2013, ki je bil vročen 11. marca 2013 in s katerim je v okviru izvršitve sodbe Sodišča z dne 17. novembra 2011 v zadevi C-496/09 Komisija Italijanski republiki naložila plačilo zneska 16 533 000 iz naslova denarne kazni.

S to sodbo je Sodišče med drugim Italijanski republiki naložilo, naj Evropski komisiji na račun „Lastni viri Evropske unije“ plača denarno kazen v višini, ki ustreza osnovnemu znesku 30 milijonov EUR, pomnoženemu z odstotkom nezakonitih in nezdržljivih pomoči, ki se izračuna glede na celoten še nevrnjen znesek na dan razglasitve te sodbe, in sicer na polletno zamudo pri izvajanju potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe z dne 1. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Italiji, C-99/02.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja tri razloge.

1. Prvi razlog: kršitev člena 260(1) in (3), drugi pododstavek, PDEU: kršitev sodbe, ki je predmet izvršitve (sodba Sodišča z dne 17. novembra 2011 v zadevi Komisija proti Italiji, C-496/09) zaradi napačne razlage dela te sodbe, ki za izračun denarne kazni uporablja referenčni izraz „zneski, ki na dan razglasitve sodbe še niso bili izterjani“.

— Italijanska vlada meni, da bi moral biti ta del sodbe, ki se izvršuje, razlagan tako, da ne zadeva datuma, ko je bila sodba izrečena, temveč datum, ko se je v postopku končala faza zbiranja dokazov, torej ko je bilo razjasnjeno dejansko stanje v postopku, na podlagi katerega je Sodišče opredelilo spor. Italijanska vlada namreč meni, da je treba njene ukrepe za izterjavo med postopkom, a potem ko je bil končan pripravljalni postopek, upoštevati za zmanjšanje polletne denarne kazni.

2. Drugi razlog: kršitev člena 260(1) in (3), drugi pododstavek, PDEU: kršitev sodbe, ki je predmet izvršitve, zaradi napačne razlage dela te sodbe, v katerem je določeno da za izračun denarne kazni, ki jo je treba plačati za vsako polletje, ni treba upoštevati zneskov, ki zadevajo pomoči „ki ob koncu zadevnega obdobja še niso bile vrnjene ali glede katerih ni bilo dokazano, da so bile vrnjene“.

Italijanska vlada meni, da bi moral biti ta del sodbe, ki se izvršuje, razlagan tako, da je za namene omenjene presoje pomemben nastanek dokazov v referenčnem polletju in ne dejstvo, da je bila Komisija z njimi seznanjena pred iztekom tega polletja. Italijanska vlada namreč meni, da je nasprotna razlaga Komisije, da mora Italijanska republika dokazati

izračun polletne denarne kazni predložiti najpozneje zadnji dan zadevnega polletja, s čimer so iz izračuna izključeni zneski, ki so bili v tem obdobju sicer izterjani, a so bili šele pozneje sporočeni Komisiji, v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja in je ne upravičuje zahteva, ki bi jo naložilo Sodišče, ter dejansko pripelje do nedopustnega skrajšanja roka, ki je italijanskim organom določen za uskladitev s to zahtevo in tako za zmanjšanje zneska polletne globe.

3. Tretji razlog: kršitev člena 260(1) in (3), drugi pododstavek, PDEU: kršitev sodbe, ki je predmet izvršitve glede terjatev zoper podjetja v stečajnem postopku („concordato preventivo“) ali v stečaju („amministrazione concordata“).

— Sklep od pomoči, ki jo je bilo treba vrniti ob koncu referenčnega polletja, ne odšteje terjatev zoper ta podjetja, ki so nastale v njihovo breme v okviru postopkov zaradi insolventnosti, čeprav gre po mnenju italijanske vlade za terjatve v zvezi z izterjavo katerih je država članica izkazala vso potrebno skrbnost in morajo biti zato izključene iz zneska pomoči, ki jih je treba vrniti, na podlagi sodbe, ki jo je treba izvršiti.

Pritožba, ki jo je 19. maja 2013 vložil Markus Brune zoper sodbo Sodišča za uslužbence z dne 21. marca 2013 v zadevi F-94/11, Brune proti Komisiji

(Zadeva T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Markus Brune (Bruselj, Belgija) (zastopnik: H. Mannes, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga – pri čemer vztraja pri predlogih, podanih na prvi stopnji – naj:

— razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 21. marca 2013 v zadevi F-94/11;

podredno, zadevo vrne v ponovno odločanje Sodišču za uslužbence;

— plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji naloži nasprotni stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev pritožbe navaja pritožnik zlasti to:

1. Napačna presoja obveznosti ponovitve ustnega preizkusa

— V izpodbijani sodbi se naj ne bi upoštevalo, da se s ponovnim ustnim preizkusom, organiziranim z namenom izvršitve sodbe z dne 29. septembra 2010 v zadevi Brune proti Komisiji (F-5/08, še neobjavljena v ZOdl.), kršita načeli enakega obravnavanja in objektivnosti ocenjevanja ter člen 266 PDEU;

— poleg tega naj bi Sodišče za uslužbence v okviru obrazložitve sodbe napačno uporabilo pravo in napačno, deloma celo protislovno, ugotovilo dejansko stanje – zlasti glede pogojev iz člena 266 PDEU, načela prepovedi diskriminacije in zahteve po enotnih ocenjevalnih merilih).

2. Neupoštevanje alternativnih rešitev

— Z izpodbijano sodbo naj bi bile zavrjene predlagane alternativne rešitve za izvršitev zgoraj navedene sodbe Brune, čeprav naj bi bile te rešitve v obravnavani zadevi nujne v skladu z ustaljeno sodno prakso, pri čemer naj bi bilo v obrazložitvi navedenega pravo napačno uporabljeno;

— poleg tega naj bi bili v izpodbijani sodbi v okviru presoje alternativnih rešitev nepravilno razlagani načeli enakega obravnavanja in objektivnosti ocenjevanja, člen 27 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in obvestilo o natečaju.

3. Podredno: napačna presoja kršitev postopka pri pripravi ponovnega preizkusa

— V sodbi naj bi bilo v zvezi s pravočasnim vabljenjem, informacijami glede sestave natečajne komisije in informacijami glede prava, ki se uporablja, napačno ugotovljeno dejansko stanje in organizacijske obveznosti tožene stranke;

— izpodbijana sodba naj ne bi vsebovala presoje, ali je ob upoštevanju dodatnih informacij, danih drugi kandidatki v vzporednem postopku, prišlo do neenakega obravnavanja pritožnika,

— v zvezi z očitkom pristranskosti natečajne komisije naj bi bilo v izpodbijani sodbi zgolj ugotovljeno, da ni dokazana diskriminacija pritožnika med prvotnim preizkusom, ne da bi se pri tem presojalo vprašanje pristranskosti natečajne komisije v okviru ponovnega preizkusa.

4. Napačno zavrženje tretjega, četrtega in petega predloga pritožnika iz razloga nedopustnosti

— v izpodbijani sodbi se naj ne bi upoštevala možnost, priti do splošnih ugotovitev, ki ne pomenijo konkretnih obveznosti institucij EU;

— v izpodbijani sodbi naj bi se predlog za povrnitev škode razlagal v smislu, da naj pritožnik ne bi predlagal nadomestitve škode, čeprav naj bi bilo med obravnavo izrecno pojasnjeno, da je tak predlog bil podan;

— v izpodbijani sodbi se naj ne bi upoštevala obveznost nadomestitve škode, celo brez izrecnega predloga, ki izhaja iz člena 266 PDEU.

5. Diskriminatornost odločbe o stroških

Z izpodbijano sodbo naj bi bil pritožnik v primerjavi s postopkom v zadevi F-42/11, Honnefelder proti Komisiji diskriminiran, saj naj Sodišče za uslužbence upoštevne okoliščine v smislu člena 87(2) Poslovnika ne bi presojalo tudi v korist pritožnika.

Tožba, vložena 21. maja 2013 – SACBO proti Komisiji in TEN – T EA

(Zadeva T-270/13)

(2013/C 207/77)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italija) (zastopnika: M. Muscardini in G. Greco, odvetnika)

Toženi stranki: Agenzia esecutiva per la rete transeuropea di trasporto, Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— z vsemi pravnimi posledicami razglasi ničnost izpodbijanega sklepa v delu, v katerem so se šteli za neupravičene nekateri zunanji izdatki, s čimer je bilo zmanjšano potrebno sofinanciranje in zahtevano vračilo zneska 158 517,54 EUR;

— toženima strankama naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper Sklep z dne 18. marca 2013, ki ga je sprejela Izvajalska agencija za vseevropsko prometno omrežje (TEN-T EA), in katere predmet je „Konec dejavnosti 2009-IT-91407-S- „Študija za intermodalni razvoj letališča Bergamo-Orio al Serio“ – Sklep Komisije C(2010) 4456 (1)“, v delu v katerem se štejejo za nepriznane in zato neupravičene do subvencij, izdatki za dejavnosti 1, 2.1, 4, 5, 6 in 7, ki so bile že izvedene, zaradi česar se zahteva vračilo zneska 158 517,54 EUR.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 13(1) Uredbe (ES) št. 680/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 in členov III.4.2.2 in III.4.2.3 Sklepa Komisije (2010) 4456 z dne 24. junija 2010.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da ni bil izveden postopek „prijave“ iz člena III.4.2.3 odločbe o dodelitvi financiranja.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 17(2) in (6) Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, člena 296(2) PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in kršitev člena II.2.3 Sklepa Komisije (2010) 4456 z dne 24. junija 2010.

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja:

— protislovnost obrazložitve, ko je po eni strani navedeno, da naj bi bila „fragmentacija naročil“ neupravičena, po drugi strani pa je navedeno, da naj bi bil „predmet naročil“ „toliko povezan“ da bi ta morala biti predmet enega postopka oddaje;

— napačnost trditve glede neupravičene fragmentacije enotnega naročila, ker jo izpodbije vsebina sklepa Komisije (2010) 4456 z dne 24. junija 2010;

— neobstoj kakršnega koli „splitting up“ naročil ali kakršne koli „poddelitve projektov“;

— neuporabo Direktive 2004/17/ES za pogodbe pod pragom, kadar ni čezmejnega interesa.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena I.3.1 Sklepa Komisije (2010) 4456 z dne 24. junija 2010, člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter varstva legitimnih pričakovanj.

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja:

— protislovnost obrazložitve, saj je ta v nasprotju z akti s katerimi je TEN-T EA sprejela in potrdila načrt strateškega ukrepanja in poročilo o napredku pri izvedbi del;

— skladnost dejavnosti, ki jih izvaja SACBO, glede na tiste, ki so predmet sofinanciranja.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 40(2)(b), (c) in (d) Direktive 2004/17/ES

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja:

— neuporabo Direktive 2004/17/ES za naročila, ki so predmet sofinanciranja ker je njihov predmet „studija“ ali „raziskava“;

— nemožnost oddaje prek razpisa zaradi časovnih zahtev iz sklepa o sofinanciranju.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Tožeča stranka meni, da je tožena stranka kršila načelo sorazmernosti, ker je za zatrjevano kršitev uporabila strožjo ureditev glede na tisto, ki je predvidena za primer odprave sofinanciranja.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY“ - Sklep Komisije C(2010) 4456“

Tožba, vložena 21. maja 2013 – Max Mara Fashion Group proti UUNT – Mackays Stores (M&Co.)

(Zadeva T-272/13)

(2013/C 207/78)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italija) (zastopnik: F. Terrano, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Združeno kraljestvo)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo drugega Odbora za pritožbe UUNT z dne 7. marca 2013 v zadevi R 1199/2012-2;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka z besednim elementom „M&Co.“ za proizvode in storitve iz razredov 25 in 35 – prijava znamke Skupnosti št. 9 128 679

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: figurativne znamke z besednim elementom „MAX&Co.“ za proizvode in storitve iz razredov 18, 24, 25, 35, 42

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 17. maja 2013 – Sarafraz proti Svetu

(Zadeva T-273/13)

(2013/C 207/79)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (zastopnik: T. Walter, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

- Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 206/2013 z dne 11. marca 2013 o izvajanju člena 12(1) Uredbe (EU) št. 359/2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Iranu razglasi za nično v delu, v katerem zadeva Mohammada Sarafraza;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev pravice tožeče stranke do obrambe
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti zahtevo po obrazložitvi s tem, da ni podal zadostne obrazložitve za vpis tožeče stranke v prilogo k izpodbijani izvedbeni uredbi;
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do zaslišanja s tem, da tožeči stranki ni priznal možnosti, določene v členu 12(2) Uredbe (EU) št. 359/2011⁽¹⁾, da poda stališča glede vpisa na seznam in s tem spodbuditi Svet k ponovni preučitvi svoje odločitve.
2. Drugi tožbeni razlog: Neobstoječa podlaga za vpis tožeče stranke na seznam sankcij

— Razlogi, na katere se je Svet oprl pri vpisu tožeče stranke na seznam sankcij, naj ne bi dopuščali natančne ugotovitve, na katero pravno podlago e je institucija oprla;

— Svet naj bi storil očitno napako pri presoji s tem, da je tožečo stranko vpisal na seznam iz priloge k sporni izvedbeni uredbi;

— zlasti naj edini konkretni razlog, ki ga je Svet navedel v seznamu sankcij, ne bi upravičeval vpisa tožeče stranke na seznam sankcij.

3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev načela dvojnega kaznovanja (*ne bis in idem*)

— Edini konkretni razlog, ki ga je Svet navedel za vpis tožeče stranke na seznam sankcij, naj bi bil že predmet sankcije organa za nadzor medijev v Združenem kraljestvu;

— Svet naj ne bi navajal, da kljub ali na podlagi te sankcije ne bi prišlo do drugih kršitev, ki bi upravičevale vpis na seznam.

4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev temeljne pravice tožeče stranke do svobode radiodifuzije oz. mnenja, svobode gibanja in lastninske pravice

— Vpis tožeče stranke na seznam sankcij naj bi pomenil neupravičen in nesorazmeren poseg v njeno medijsko svobodo in svobodo do mnenja, katere namen naj bi bil predvsem to, da se tožeči stranki oziroma izdajatelju radiodifuzijskih dejavnosti, ki jo vodi, prepreči poročanje iz Evrope ali v Evropo;

— Vpis tožeče stranke na seznam sankcij naj bi bil neupravičen in nesorazmeren poseg v druge varovane temeljne pravice (lastninska pravica, svoboda izbire poklica, svoboda gibanja).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 359/2011 z dne 12. aprila 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Iranu (UL L 100, str. 1).

Tožba, vložena 17. maja 2013 – Emadi proti Svetu

(Zadeva T-274/13)

(2013/C 207/80)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (zastopnik: T. Walter, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 206/2013 z dne 11. marca 2013 o izvajanju člena 12(1) Uredbe (EU) št. 359/2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Iranu razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na Hamida Rezo Emadija;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe tožeče stranke

- Svet na j bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti obveznost obrazložitve s tem, da ni navedel zadostne obrazložitve glede vključitve tožeče stranke v prilogo k izpodbijani izvedbeni uredbi;
- Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do izjave s tem, da ji ni dal možnosti, določene v členu 12(2) Uredbe (EU) št. 359/2011⁽¹⁾, da predloži pripombe glede vpisa na seznam in da s tem Svet privede do ponovne preučitve svoje odločitve.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj podlage za vpis tožeče stranke na seznam

- Na podlagi razlogov, ki jih je Svet navedel za vpis tožeče stranke na seznam, naj ne bi bilo mogoče natančno ugotoviti pravne podlage, ki jo je ta institucija uporabila za navedeni vpis;
- Svet naj bi z vpisom tožeče stranke na seznam iz priloge k sporni izvedbeni uredbi storil očitno napako pri presoji dejanskega stanja;
- zlasti, edini konkreten razlog, ki ga je Svet navedel v seznamu, naj ne bi upravičeval vpisa tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela prepovedi dvojnega kaznovanja (*ne bis in idem*)

- zaradi edinega konkretnega razloga, ki ga je Svet navedel za vpis tožeče stranke na seznam, je organ za nadzor nad mediji v Združenem kraljestvu že naložil sankcijo;
- Svet naj ne bi navedel, da so bile kljub tej sankciji ali po tej sankciji storjene kršitve, ki upravičujejo vpis na seznam.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic tožeče stranke do svobodnega radijskega oddajanja ali izražanja misli, do svobode gibanja in do lastninske pravice

- Vpis tožeče stranke na seznam naj bi pomenil neupravičen in nesorazmeren poseg v njeni pravici do radijskega oddajanja in izražanja misli, ki naj bi se nanašal predvsem na to, da bi ji bilo onemogočeno oddajanje informacij iz Evrope in v Evropo neposredno ali prek organizacije, ki opravlja dejavnost radijskega oddajanja, za katero dela;
- Vpis tožeče stranke na seznam naj bi pomenil neupravičen in nesorazmeren poseg v druge varovane temeljne pravice (lastninska pravica, svoboda izbire poklica, svoboda gibanja).

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 359/2011 z dne 12. aprila 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Iranu (UL L 100, str. 1).

Tožba, vložena 23. maja 2013 – Italija proti Komisiji

(Zadeva T-275/13)

(2013/C 207/81)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga Splošnemu sodišču, naj:

- razglasi ničnost obvestila o javnem natečaju EPSO/AD/249/13 za sestavo dveh rezervnih seznamov s 37 in 27 mesti za zasedbo prostih delovnih mest administratorjev (AD 7) na področjih makroekonomije in finančne ekonomije;

- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te tožbe je obvestilo o javnem natečaju EPSO/AD/249/13 za sestavo dveh rezervnih seznamov s 37 in 27 mesti za zasedbo prostih delovnih mest administratorjev (AD 7) na področjih makroekonomije in finančne ekonomije.

Tožeča stranka v utemeljitvi tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 263, 264 in 266 PDEU.
 - Komisija je ravnala v nasprotju z odločitvijo v sodbi Sodišča v zadevi C-566/10 P, s katero je bila ugotovljena nezakonitost razpisov, v katerih so jeziki, ki jih kandidati na javnih natečajih Unije lahko navedejo kot jezik 2, omejeni le na angleščino, francoščino in nemščino.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 342 PDEU ter členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija z omejitvijo na tri jezike, ki si jih kandidati na javnih natečajih Unije lahko izberejo kot jezik 2, praktično vsilila novo jezikovno ureditev institucij in s tem posegla v izključno pristojnost Sveta na tem področju.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 12 ES (zdaj člen 18 PDEU), člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6(3) EU, členov 1(2) in 3 Priloge III h Kadrovskim predpisom, členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58; členov 1d(1) in (6), 27, drugi odstavek, in 28(f) Kadrovskih predpisov.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je jezikovna omejitev, ki jo je uvedla Komisija, diskriminatorna, saj navedeni predpisi prepovedujejo, da se evropskim državljanom in samim uradnikom institucij postavljajo jezikovne omejitve, ki niso na splošno in objektivno določene v poslovnih institucij iz člena 6 Uredbe št. 1/58, ki zaenkrat še niso bili sprejeti, in prepovedujejo uvedbo takih omejitev, če ni podan noben poseben in utemeljen interes službe.
4. Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 6(3) EU v delu, v katerem določa načelo zaupanja v pravo, ki je temeljna pravica, ki izhaja iz ustavnih tradicij, skupnih državam članicam.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija kršila zaupanje državljanov v možnost izbire kateregakoli jezika Unije kot jezika 2, kot je vedno veljalo do leta 2007 in kot je bilo odločeno s sodbo Sodišča v zadevi C-566/10 P.
5. Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil in kršitev pravil materialnega prava v zvezi z naravo in ciljem obvestil o natečajih.
 - V zvezi s tem zatrjuje, da je Komisija s preventivno in posplošeno omejitvijo na tri jezike, ki si jih je mogoče izbrati kot jezik 2, preverjanje jezikovnih znanj kandidatov dejansko predčasno vrnila v fazo obvestila in pogojev za pripustitev, moralo pa bi se opraviti v okviru natečaja. S tem jezikovna znanja postanejo pomembnejša od poklicnih znanj.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev členov 18 in 24, četrti odstavek, PDEU, člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 2 Uredbe št. 1/58 in člena 1(d)(1) in (6) Kadrovskih predpisov.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je bila z določitvijo, da morajo biti prijave za sodelovanje obvezno v angleščini, francoščini ali nemščini in da EPSO kandidatom v istem jeziku pošlje obvestila glede poteka natečaja, kršena pravica evropskih državljanov do uporabe lastnega jezika pri sporazumevanju z institucijami in da je pri tem prišlo do dodatne diskriminacije v škodo tistih, ki nimajo poglobljenih znanj teh treh jezikov.
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58, členov 1d(1) in (6) ter 28(f) Kadrovskih predpisov, člena 1(1)(f) Priloge III h Kadrovskim predpisom, in člena 296, drugi pododstavek, PDEU (neobrazloženost) in načela sorazmernosti s potvarjanjem dejstev.
 - V zvezi s tem se zatrjuje, da je Komisija omejitev na tri jezike utemeljila z zahtevo po tem, da se lahko novi sodelavci takoj sporazumevajo znotraj institucij. Ta obrazložitev potvarja dejstva, ker ni nujno, da so ti trije jeziki najbolj uporabljani pri sporazumevanju med različnimi jezikovnimi skupinami znotraj institucij; poleg tega je glede na omejitve temeljne pravice, kakršna je prepoved jezikovne diskriminacije, nesorazmerna. Obstajali naj bi namreč manj omejevalni ukrepi za zagotovitev učinkovitega sporazumevanja v institucijah.

Tožba, vložena 15. maja 2013 – Now Wireless proti UUNT – Starbucks (HK) (now)

(Zadeva T-278/13)

(2013/C 207/82)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Now Wireless Ltd (Guildford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: T. Alkin, Barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Kitajska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi in

- odredi, naj se znamka Skupnosti, registrirana pod št. 1421700, razveljavi zaradi neuporabe;
- registriranemu imetniku naloži plačilo stroškov tožee stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva: figurativna znamka z besednim elementom „now“ za storitve iz razredov 35, 41 in 42 – prijava znamke Skupnosti št. 1 421 700

Imetnik znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: tožeča stranka

Odločba oddelka za izbris: delna razveljavitev znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 51(1)(a) in (2) Uredbe Sveta št. 207/2009

Tožba, vložena 24. maja 2013 – Ezz in drugi proti Svetu

(Zadeva T-279/13)

(2013/C 207/83)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abl Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kairo, Egipt), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (London, Združeno kraljestvo), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egipt) (zastopniki: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, barrister, in J. Binns, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Sveta 2013/144/SZVP z dne 21. marca 2013 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL L 82, str. 54) in Uredbo Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu (UL L 76, str. 4), kakor se izvajata s sklepom Sveta z dne 21. marca 2013, razglasijo za nična v delu, v katerem se nanašata na tožeče stranke; in

- Toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe na podlagi člena 263 PDEU navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, (a) da naj Sklep Sveta 2013/144/SVZP ne bi imel primerne pravne podlage, saj naj ne bi izpolnjeval zahteve iz člena 29 PEU, in (b) da naj se Uredba Sveta (EU) št. 270/2011 ne bi smela uporabljati, saj naj ne bi izpolnjevala zahtev iz svoje zatrjevane pravne podlage, člena 215(2) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj merilo za sprejetje omejevalnih ukrepov, kakor je določeno v členu 1 Sklepa Sveta 2011/172/SVZP in členu 2 Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011, ne bi bilo izpolnjeno. Tožeče stranke trdijo tudi, da je utemeljitev tožene stranke glede sprejetja omejevalnih ukrepov proti tožečim strankam popolnoma nejasno, nespecifično, nepotrjeno, neupravičeno in nezadostno za utemeljitev uporabe takih ukrepov.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka kršila pravico tožečih strank do obrambe in učinkovitega sodnega varstva, (a) saj naj omejevalni ukrepi ne bi določali nobenega postopka, po katerem bi se tožeče stranke obveščalo o dokazih, na katerih je temeljil sklep o zamrznitvi njihovih sredstev, in ki bi jim omogočal primerno predstavitev stališč o teh dokazih; (b) podana obrazložitev naj bi vsebovala splošno, nepotrjeno in nejasno trditev o sodnih postopkih; in (c) tožena stranka naj ne bi podala dovolj informacij, da bi tožeče stranke lahko učinkovito predstavile svoja stališča v odgovor, zaradi česar naj Sodišče ne bi moglo presoditi, ali sta bila odločitev in presoja Sveta utemeljeni in potrjeni s prepričljivimi dokazi.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da naj tožena stranka tožečim strankam ne bi posredovala zadostne obrazložitve, ki bi utemeljevala njihovo vključitev v sporne ukrepe, kar naj bi bilo v nasprotju z njeno obveznostjo jasne navedbe dejanskih in specifičnih razlogov, iz katerih je sprejela odločitev, vključno s specifičnimi posamičnimi razlogi, iz katerih je ugotovila, da so tožeče stranke odgovorne za nezakonito prisvojitve egiptovskih javnih sredstev.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka neupravičeno in nesorazmerno kršila pravico tožečih strank do lastnine in ugleda.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi vključitev tožene stranke na seznam oseb, proti katerim bodo uporabljali omejevalni ukrepi, temeljila na očitni napaki pri presoji.

Tožba, vložena 22. maja 2013 – Iglotex proti UUNT – Iglo Foods Group (IGLOTEx)**(Zadeva T-282/13)**

(2013/C 207/84)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Iglotex S.A. (Skórcz, Poljska) (zastopniki: I. Helbig, P. Hansmersmann in S. Rengshausen, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Iglo Foods Group Ltd (Feltham, Združeno kraljestvo)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- razveljavi odločbo oddelka za ugovore;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „IGLOTEx“ – prijava znamke Skupnosti št. 9 283 367 za proizvode iz razredov 29 in 30

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „IGLO“ za proizvode iz razredov 29 in 30 – prijava znamke Skupnosti št. 5 740 238

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru za vse sporne proizvode

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 207/2009.

Pritožba, ki jo je 22. maja 2013 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 11. marca 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-131/12, Marcuccio proti Komisiji**(Zadeva T-283/13 P)**

(2013/C 207/85)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Nasprotna stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnik Sodišču za uslužbence predlaga, naj:

- v celoti in brez izjeme razveljavi izpodbijan sklep.
- zadevo vrne Sodišču za uslužbence.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki kot v zadevi Marcuccio proti Komisiji, T-203/13 P.

Pritožba, ki jo je 22. maja 2013 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep, ki ga je 11. marca 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-17/12, Marcuccio proti Komisiji**(Zadeva T-284/13 P)**

(2013/C 207/86)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep v celoti in brez izjeme razveljavi;
- zadevo vrne Sodišču za uslužbence.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki tistim iz zadeve Marcuccio proti Komisiji, T-203/13 P.

Tožba, vložena 24. maja 2013 – Husky CZ proti UUNT – Husky of Tostock (HUSKY)

(Zadeva T-287/13)

(2013/C 207/87)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Husky CZ s.r.o. (Praga, Češka republika) (zastopnik: L. Lorenc, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Združeno kraljestvo)**Predlog***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- razveljavi izpodbijano odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. marca 2013;
- UUNT in družbi Husky of Tostock Limited naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva:* besedna znamka „HUSKY“ za proizvode iz razredov 3, 9, 14, 16, 18 in 25 – prijava znamke Skupnosti št. 152 546*Imetnik znamke Skupnosti:* druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe*Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti:* tožeča stranka*Odločba oddelka za izbris:* delna razveljavitev registracije znamke Skupnosti*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* kršitev člena 51(1)(a) Uredbe Sveta št. 207/2009.**Tožba, vložena 30. maja 2013 – Italija proti Komisiji**

(Zadeva T-295/13)

(2013/C 207/88)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki***Tožeča stranka:* Italijanska republika (zastopnika: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, zastopnik)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- popravek razpisa javnega natečaja EPSO/AD/177/10, popravek razpisa javnega natečaja EPSO/AD/178/10 in popravek razpisa javnega natečaja EPSO/AD/179/10, ki so bili objavljeni v Uradnem listu Evropske unije C 82 A z dne 21. marca 2013, razglasi za nične;
- posledično razglasi za nične popravljene razpise;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Razlogi in bistvene trditve so podobni tistim, ki so bili že navedeni v zadevi T-275/13, Italijanska republika proti Komisiji.***Tožba, vložena 3. junija 2013 – SACE in SACE BT proti Komisiji**

(Zadeva T-305/13)

(2013/C 207/89)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranke***Tožeči stranki:* SACE SpA (Rim, Italija), SACE BT SpA (Rim, Italija) (zastopnika: M. Siragusa, G. Rizza, odvetnika)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlog***Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:*

- sklep v celoti razglasi za ničn ali, podredno, razglasi njegovo delno ničnost;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka;
- odredi katerikoli drug ukrep, tudi pripravljalni, za katerega meni da je primeren.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*V utemeljitev svoje tožbe tožeči stranki navajata tri razloge.**Ta tožba je vložena zoper Sklep C(2013) 1501 final Komisije z dne 20. marca 2013, s katerim je bila naložena delna izterjava pomoči, ki naj bi bile dodeljene družbi za zavarovanje kratkoročnih izvoznih posojil SACE BT. Zlasti gre za kapitalske injekcije iz leta 2009 s strani matične družbe, ki je v lasti države*

(SACE S.p.A.) in za pozavarovanje, ki ga je bila deležna družba SACE BT. Po mnenju Komisije v obeh primerih SACE ni upoštevala tveganega profila investicij, zaradi česar ni ravnala kot vlagatelj v tržnem gospodarstvu.

1. Prvi razlog: Spornih ukrepov ni mogoče pripisati italijanski državi.

— V zvezi s tem tožeči stranki zatrjujeta, da je sporne ukrepe sprejel upravni odbor družbe SACE S.p.A. ne na podlagi navodil javnega organa ali zaradi izvrševanja javnih pooblastil, temveč pri izvrševanju svoje polne poslovne in strateške avtonomije v celoti v skladu z logiko trga in na enak način kot vse svoje poslovne odločitve ter brez kakršnegakoli nadzora, spremljanja, dovoljevanja ali vodenja s strani tedanjega edinega delničarja, tj. ministrstva za gospodarstvo in finance.

2. Drugi razlog: drugi ukrep naj bi družbi SACE BT dal prednost.

— V zvezi s tem tožeči stranki navajata, da je bila odločitev družbe SACE S.p.A. da ponudi pozavarovanje s tem, da je izbrala možnosti, ki jih je ponujal ekonomski cikel, v katerem so bile zavarovalne premije visoke, sprejeta brez vsakršnega namena, da se družbi SACE BT da subvencija ali podpora. Dalje naj bi ekonomsko korist od pozavarovalnega razmerja imela le matična družba. Poleg tega naj ugotovitev Komisije glede pozitivne korelacije med obsegom prevzetega tveganja in zahtevano premijo ne bi potrjevala niti referenčna literatura niti tržne prakse in to tudi kar specifično zadeva družbo SACE BT. Nazadnje naj ne bi bil prepričljiv poizkus Komisije, da iz različnih kontekstov in ukrepov „izvede“ domnevno splošno pravilo („rule of the thumb“), ki ga je, brez poglobljene obrazložitve, uporabila v primeru portugalske ureditve zavarovanj kratkoročnih izvoznih posojil, z namenom da dokaže, da bi moral biti znesek provizije, plačan družbi SACE S.p.A. višji vsaj za 10 % od zneska provizije, ki ga uporabljajo zasebni pozavarovalci zaradi manjšega deleža pozavarovanja in tveganja, ki ga ti prevzamejo.

3. Tretji razlog: tretji in četrti ukrep nista dala prednosti družbi SACE BT.

— S tem da je od leta 2009 opravila dve dokapitalizaciji, in to brez napovedi glede bodočih kapitalskih tokov za družbo SACE BT, ki bi utemeljevale pričakovanje njene ustrezne donosnosti vsaj na dolgi rok, naj bi po navedbah tožečih strank družba SACE S.p.A. ohranila vrednost znatne investicije, ki jo je izvedla ob ustanovitvi družbe SACE BT pred komaj petimi leti. Poleg tega je družba SACE S.p.A. ocenila, da bi likvidacija njene hčerinske družbe celotno skupino SACE izpostavilo tudi tveganju potencialne škode zaradi izgube vrednosti in/ali zmanjšanje njene kreditne bonitetne ocene, ki je bistveno večje vrednosti od preostalega kapitala, ocenjenega za konec leta 2009. Komisija ni spoštovala širokega polja proste presoje zasebnega vlagatelja s tem, da

je s svojo presojo nadomestila presojo družbe SACE S.p.A. izključno na podlagi napačne teoretične rekonstrukcije odločitve, ki naj bi jo v tako kompleksnih okoliščinah sprejel skrben in obveščen hipotetični zasebni vlagatelj.

Tožba, vložena 4. junija 2013 – Capella proti UUNT – Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Zadeva T-307/13)

(2013/C 207/90)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Capella EOOD (Sofia, Bolgarija) (zastopnik: M. Holtorf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Španija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. marca 2013 v zadevi R 164/2012-4
- razveljavi registracijo znamke Skupnosti 003611282 „ORIBAY ORIGinal Buttons for Automotive Yndustry“ v zvezi s proizvodi in storitvami iz
 - razreda 12: vozila in oprema vozil, če ni vsebovana v drugih razredih, razen delov za okna za vozila in vetrobrane za vozila; in
 - razreda 37: popravila; popraviljanje in vzdrževanje;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s stroški, nastalimi med pritožbenim postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Registrirana znamka Skupnosti, katere razveljavitev se zahteva: figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „ORIBAY ORIGinal Buttons for Automotive Yndustry“, za proizvode in storitve iz razredov 12, 37 in 40 – prijava znamke Skupnosti št. 3 611 282

Imetnik znamke Skupnosti: Oribay Mirror Buttons, SL

Odločba odbora za pritožbe: Der Beschwerde wurde stattgegeben und der Antrag auf Verfall vollständig zurückgewiesen ugoditev pritožbi in zavrnitev zahteve za razveljavitev v celoti

Stranka, ki zahteva razveljavitev znamke Skupnosti: tožeča stranka

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009, kršitev člena 56 Uredbe št. 207/2009 v povezavi s pravilom 37(A)(iii) Uredbe št. 2868/95 in kršitev člena 57(2) Uredbe št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: delna ugoditev zahtevi za razveljavitev

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 21. marca 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-24/13)

(2013/C 207/91)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti zavrnitve predloga tožeče stranke, naj se ji plača odškodnina za napake Komisije med postopkom zaposlovanja, ki ni bil izveden do konca.

Predlogi tožeče stranke

— Odločbi OPI z dne 5. junija 2012 in 7. decembra 2012 o zavrnitvi odškodninskega zahtevka tožeče stranke naj se razglasita za nični;

— Komisiji naj se naloži vzpostavitev kariere tožeče stranke;

— Komisiji naj se – ob upoštevanju povečanja ali zmanjšanja med postopkom – naloži plačilo 14 911,07 EUR, skupaj s plačilom prispevkov v pokojninski sistem od oktobra 2011 dalje, in plačilo 2 500 EUR za povzročeno premoženjsko in nepremoženjsko škodo, pri čemer naj se navedeni znesek poveča za zamudne obresti od dne, ko ta zneska zapadeta, po obrestni meri, ki jo je ECB določila za operacije glavnega refinanciranja, povišani za dve točki;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti UUNT

(Zadeva F-26/13)

(2013/C 207/92)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za obdobje od 1. oktobra 2010 do 30. septembra 2011 in odškodninski zahtevek.

Predlogi tožeče stranke

— Ocenjevalno poročilo tožeče stranke za ocenjevalno obdobje od 1. oktobra 2010 do 30. septembra 2011, naj se razglasi za nično;

— Sodišče naj v okviru svoje diskrecijske pravice UUNT naloži, naj tožeči stranki plača ustrezno nadomestilo – ne nižje od 500 EUR – za nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi izpodbijanega ocenjevalnega poročila;

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-27/13)

(2013/C 207/93)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: É. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o degradiranju tožeče stranke v razred AD8 na podlagi člena 9(1)(f) Priloge IX h Kadrovskim predpisom ter odškodninski zahtevek za zatrjevano nepremoženjsko in premoženjsko škodo,

Predlogi tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe z dne 5. junija 2012, ki jo je v zvezi s spisom (MS 08/058) sprejel OPI v tričlanski sestavi, v skladu s katero „je (tožeči stranki) naložena sankcija degradacije v razred AD8, določena v členu 9(1)(f) Priloge IX h Kadrovskim predpisom“ in začne „veljati mesec dni po njenem sprejetju“,

- razglasitev ničnosti odločbe z dne 17. decembra 2012, notificirane 18. decembra 2012, s katero je OPI zavrnil pritožbo tožeče stranke z dne 10. oktobra 2012 pod referenčno številko R/566/12;
- naložitev toženi stranki, naj plača odškodnino za nepremoženjsko in premoženjsko škodo ter za poseg v kariero tožeče stranke – začasno določeno na 1 EUR – v višini 20 000 EUR, s pridržkom zvišanja ali znižanja med postopkom;
- v vsakem primeru, naložitev toženi stranki, naj na podlagi člena 87(1) Poslovnika Sodišča za uslužbenca plača vse stroške.

Tožba, vložena 27. marca 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-28/13)

(2013/C 207/94)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: E. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb o odtegnitvi zneskov od plač tožeče stranke za mesec junij, julij, avgust, september in oktober 2012.

Predlogi tožeče stranke

- Obvestilo z dne 6. julija 2012, s katerim je PMO tožečo stranko obvestil o odločitvi, da bo upošteval predlog OLAF z dne 30. marca 2012, in pojasnil, (i) da je od plače za mesec junij 2012 odtegnil 5 530 EUR (neupravičeno izplačani dodatki), (ii) da bo od njegove plače za mesec julij 2012 odšteto 3 822,80 EUR (zamudne obresti na neupravičeno izplačane zneske) in (iii) da bo od njegove plače za mesec avgust 2012 odšteto 2 372 EUR (povračilo stroškov zdravljenja) in 699,20 EUR (zamudne obresti), naj se razglasi za nično;
- odtegljaji od plače tožeče stranke, opravljeni v mesecu juniju, avgustu, septembru in oktobru 2012 naj se razglasijo za nične in po potrebi vsi drugi, ki bi bili opravljeni na podlagi izvršitve izpodbijane odločbe;
- obvestilo z dne 10. julija 2012, ki vsebuje poziv k odtegnitvi 3 071,20 EUR od njegove plače za mesec avgust 2012 v obliki enkratnega odtegljaja ali, če bi bil dolg previsok, da bi ga bilo mogoče odtegniti naenkrat, razporeditev vračila na več mesecev, naj se razglasi za nično;
- obvestilo z dne 20. julija 2012, s katerim je bila tožeča stranka obveščena, da njegova enota ni mogla izvesti povra-

čila zneska 3 822,80 EUR, ki ustreza zamudnim obrestim, iz plače za mesec julij in da bo ta znesek v celoti odtegnjen od plače za mesec oktober 2012 po tem, ko bodo opravljena vračila v mesecu avgustu in septembru 2012, naj se razglasi za nično;

- odločba, sprejeta 17. decembra 2012 in vročena isti dan naj se razglasi za delno nično v delu, v katerem je z njo zavrtna pritožba tožeče stranke v zvezi s spornimi dnevnici in odškodnino za zamudo;
- Komisiji naj se naloži plačilo zamudnih obresti od meseca junija 2012 na znesek 5 530 EUR, od meseca avgusta 2012 na prvi znesek 1 535,60 EUR, od septembra 2012 na dodatni znesek 1 535,60 EUR in od oktobra 2012 na znesek 3 822,80 EUR in to do dne, ko ji bodo ti zneski vrnjeni, pri čemer do vračila zneska 3 071,20 EUR, opravljenega pri plači za januar 2013, zamudne obresti niso več dolgovane od trenutka izvedbe tega povračila;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 28. marca 2013 – ZZ proti EMA

(Zadeva F-29/13)

(2013/C 207/95)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o nepodalžanju pogodbe začasnega uslužbenca tožeči stranki in odškodninski zahtevek.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 30. avgusta 2012 o nepodalžanju pogodbe tožeči stranki, o prekinitvi delovnega razmerja 30. avgusta 2013 in o napotitvi na obvezni dopust naj se razglasi za nično;
- odločba z dne 26. februarja 2013, s katero je bila zavrtna pritožba za podaljšanje pogodbe, naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov in plačilo 25 000,00 EUR tožeči stranki za nastalo nepremoženjsko škodo.

Tožba, vložena 8. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-32/13)

(2013/C 207/96)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: F. Moyse, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti zavrnitve prošnje za izplačilo neplačanega dela zneska, ki bi ga Komisija morala plačati tožeči stranki na podlagi odpravnine.

Predloga tožeče stranke

— Odločba Komisije z dne 9. januarja 2013, s katero je Komisija zavrnila prošnjo tožeče stranke in zavrnila njeno pritožbo, ki se je nanašala na izplačilo neplačanega dela zneska, ki bi ga Komisija morala plačati tožeči stranki, ker je odstopila s položaja, naj se razglasi za nično. Če je to potrebno, je predmet tožbe tudi predlog za razglasitev ničnosti dopisa Komisije z dne 13. aprila 2012, s katerim je Komisija prvič zavzela stališče glede prošnje tožeče stranke, da se ponovno izračuna znesek, ki ga mora Komisija izplačati tožeči stranki.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-34/13)

(2013/C 207/97)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: R. Duta, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije natečaja EPSO/AD/231/12 o neprepustitvi tožeče stranke k opravljanju preizkusov tega natečaja.

Predlogi tožeče stranke

— Odločba z dne 31. januarja 2013, sprejeta na podlagi pritožbe tožeče stranke z dne 25. septembra 2012, naj se razglasi za nično;

— odločbi z dne 28. junija 2012 in 16. julija 2012, s katerimi je bila tožeča stranka obveščena, da je zavrnjeno njeno sodelovanje v fazi predizbora, imenovani „Ocenjevalni center“, v okviru natečaja EPSO/AD/230-231/12, ki se ga je udeležila, naj se razglasita za nični;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-35/13)

(2013/C 207/98)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o ugotovitvi, da se izračun bonusa pokojninskih pravic, pridobljenih pred nastopom službe pri Komisiji, opravi na podlagi novih splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom z dne 3. marca 2011.

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da je člen 9 splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom nezakonit;

— odločbi z dne 28. septembra in 4. oktobra 2012 o ugotovitvi, da se izračun bonusa pokojninskih pravic, ki jih je tožeča stranka pridobila pred nastopom službe, v okviru prenosa teh pravic v pokojninski sistem institucij Evropske unije opravi na podlagi splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom z dne 3. marca 2011, naj se razglasita za nični;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 18. aprila 2013 – ZZ proti EACEA

(Zadeva F-36/13)

(2013/C 207/99)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za izobraževanje, avdiovizualno področje in kulturo

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila razveljavljena pogodba o zaposlitvi tožeče stranke na podlagi člena 47(c)(i) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Agencije z dne 24. julija 2012 naj se razglasi za nično;
- posledično:
 - tožeča stranka naj se s 25. oktobrom 2012 vrne na svoje delovno mesto in Agenciji naj se naloži, naj tožeči stranki izplača vse plače za nazaj;
 - izpodbijano odločbo in vse dokumente, povezane s tem postopkom, naj se izloči iz osebne spisa tožeče stranke;
- Agenciji naj se naloži, naj tožeči stranki plača znesek v višini 10 000 EUR za nastalo nepremoženjsko škodo;
- Agenciji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 26. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-37/13)

(2013/C 207/100)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: S. Rodrigues in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe OLAF, s katero je bila zavržena prošnja tožeče stranke za podaljšanje pogodbe po tem, ko je Sodišče za uslužbenca s sodbo razglasilo ničnost te odločbe, in odškodninski zahtevek za zatrevanje nepremoženjsko in premoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba OPSP z dne 8. avgusta 2012, s katero je bila zavržena prošnja tožeče stranke za podaljšanje pogodbe, naj se razglasi za nično;
- če je to potrebno, naj se odločba zaradi molka organa z dne 12. avgusta 2010, s katero je bila zavržena prošnja tožeče stranke za podaljšanje pogodbe, razglasi za nično, če je bila v okviru postopka s pritožbo pred Splošnim sodiščem Evropske unije izpodbita njena ničnost;

- če je to potrebno, naj se odločba OPSP z dne 17. januarja 2013, s katero je bila zavržena pritožba, ki jo je tožeča stranka vložila 21. septembra 2012, razglasi za nično;
- tožeči stranki naj se za nastalo premoženjsko škodo odobri odškodnina, ki ustreza razliki med plačo, ki bi jo imela, če bi bila njena pogodba začasnega uslužbenca pri OLAF podaljšana za nadaljnja 4 leta, in plačo, ki jo prejema od maja 2011 (ob upoštevanju pokojninskih pravic in običajnega napredovanja);
- povrne naj se premoženjska škoda, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi izgube možnosti, da bi pridobila pogodbo za nedoločen čas, ki je *ex aequo et bono* in začasno ocenjena na 250 000 EUR;
- odobri naj se plačilo zneska, *ex aequo et bono* in začasno ocenjenega na 10 000 EUR, za utrpjeno nepremoženjsko škodo;
- Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov.

Tožba, vložena 26. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-38/13)

(2013/C 207/101)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, da se izračun bonusa pokojninskih pravic, pridobljenih pred začetkom dela, opravi na podlagi novih splošnih določb za izvajanje.

Predlogi tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je člen 9 splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, nezakonit;
- za nično naj se razglasi odločba z dne 18. junija 2012, da se izračun bonusa pokojninskih pravic, ki jih je tožeča stranka pridobila pred začetkom dela, v okviru njihovega prenosa v pokojninski sistem institucij evropske unije opravi na podlagi splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom z dne 3. marca 2011;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 29. aprila 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-39/13)

(2013/C 207/102)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal et S. Orlandi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o določitvi bonusa pokojninskih pravic, pridobljenih pred zaposlitvijo pri Komisiji, na podlagi novih splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom z dne 3. marca 2011 (v nadaljevanju: SDI) in odločbe o zavrnitvi pritožbe.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba o zavrnitvi njene pritožbe z dne 24. januarja 2013, s katero je predlagala, naj se uporabijo SDI in aktuarske stopnje, ki so veljale ob vložitvi prošnje za prenos pokojninskih pravic, naj se razglasi za nično;
- odločba PMO z dne 11. julija 2012, v kateri so bile uporabljene aktuarske vrednosti iz novih SDI, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 7. maja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-40/13)

(2013/C 207/103)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal in D. Abreu Caldas, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o prenosu pokojninskih pravic tožeče stranke v pokojninski sistem Unije, v kateri so uporabljene nove SID v zvezi s členoma 11 in 12 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom.

Predlogi tožeče stranke

- člen 9 splošnih določb za izvajanje člena 11(2), Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, naj se razglasi za nezakonitega;
- odločba z dne 11. oktobra 2012, s katero je potrjena uporaba parametrov iz splošnih določb za izvajanje člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom z dne 3. marca 2011 za prenos pokojninskih pravic tožeče stranke, naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB

(Zadeva F-41/13)

(2013/C 207/104)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ in drugi (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Prvič, razglasitev ničnosti odločb, ki so vsebovane v plačilnih listih za mesec februar 2013, s katerimi se uskladitev plač za leto 2013 omeji na 1,8 %, obvestil, ki jih je tožena stranka poslala tožečim strankam 5. in 15. februarja 2013, in kasnejših plačilnih listov. Drugič, naložitev instituciji, naj plača odškodnino za domnevno nastalo premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožečih strank

- Odločba, ki je vsebovana v plačilnih listih tožečih strank za mesec februar 2013, s katero se je uskladitev plač za leto 2013 omejila na 1,8 %, naj se razglasi za nično, zaradi česar naj se za nične razglasijo tudi enake odločbe, vsebovane v kasnejših plačilnih listih, in, po potrebi, dve obvestili, ki jih je tožena stranka poslala tožečim strankam 5. februarja 2013 in 15. februarja 2013;
- toženi stranki naj se naloži, da iz naslova povračila premoženjske škode vsaki tožeči stranki plača (i) znesek plač, ki izhaja iz uskladitve za leto 2013, kar pomeni povečanje za 1,8 %, za obdobje od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013; (ii) znesek plač, ki ustreza posledicam uporabe uskladitve 1,8 % za leto 2013 za višino plač, ki se bodo izplačevale od januarja 2014; (iii) zamudne obresti na vse dolgovane plače do popolnega poplačila dolgovanih zneskov, pri čemer naj se obrestna mera zamudnih obresti izračuna na podlagi obrestne mere, določene s strani Evropske centralne

banke za glavne operacije refinanciranja v upoštevem obdobju, in poveča za tri odstotne točke in (iv) odškodnino zaradi izgube kupne moči, pri čemer se celotna premoženjska škoda začasno oceni na 30 000 EUR na posamezno tožečo stranko;

- toženi stranki naj se naloži povračilo nepremoženjske škode v višini 1 000 EUR vsaki tožeči stranki;
- EIB naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ proti EESO

(Zadeva F-42/13)

(2013/C 207/105)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: L. Levi in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o odpovedi pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke in zahtevk za povrnitev domnevno utrpljene premoženjske in nepremoženjske škode.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba z dne 16. oktobra 2012, ki jo je sprejel generalni sekretar EESO, v funkciji organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, o odpovedi pogodbe tožeče stranke, naj se razglasi za nično;
- Podredno, odločba AHCC z dne 31. januarja 2013 o potrditvi odpovedi pogodbe tožeče stranke in odločba AHCC z dne 24. aprila 2013 o izrecni zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, naj se razglasita za nični;
- povrne naj se premoženjska škoda, ki jo je utrpela tožeča stranka;
- tožeči stranki naj se ex aequo et bono začasno dodeli znesek 15 000 EUR zaradi utrpljene nepremoženjske škode;
- EESO naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB

(Zadeva F-43/13)

(2013/C 207/106)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ in drugi (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti sklepov v plačilnih listih za mesec februar 2013, s katerimi je bila letna prilagoditev plač za leto 2013 omejena na 1,8 % in razglasitev ničnosti poznejših plačilnih list. Predlog naj se instituciji naloži plačilo odškodnine z obrestmi za domnevno utrpljeno premoženjsko in nepremoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Sklep v plačilnih listah tožečih strank za mesec februar 2013, s katerim je bila letna prilagoditev plač za leto 2013 omejena na 1,8 %, in torej podobni sklepi v poznejših plačilnih listah naj se razglasijo za nične;
- obvestili, ki jih je tožena stranka, naslovila na tožeče stranke z dne 5. februarja 2013 in 15. februarja 2013, naj se po potrebi razglasita za nični;
- toženi stranki naj se naloži, da vsaki tožeči stranki za povračilo premoženjske škode plača (i) razliko do plače, izračunane z uporabo letne prilagoditve za leto 2013, torej 1,8-odstotno povečanje za obdobje od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013; (ii) razliko v plači zaradi vpliva uporabe letne prilagoditve 1,8 % za leto 2013 na znesek plač, ki bodo izplačane od januarja 2014; (iii) zamudne obresti na razliko do dolgovane plače do njenega popolnega poplačila, pri čemer se zamudna obrestna mera izračuna na osnovi obrestne mere, ki jo je za glavne posle refinanciranja za zadevno obdobje določila Evropska centralna banka, povečane za tri odstotne točke in (iv) odškodnino z obrestmi za izgubo kupne moči, pri čemer je celotna premoženjska škoda ocenjena na približno 30 000 EUR za vsako tožečo stranko;
- toženi stranki naj se naloži, da vsaki tožeči stranki plačati 1 000 EUR za povrnitev nematerialne škode;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 8. maja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-44/13)

(2013/C 207/107)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: C. Mourato, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločb Komisije, ki se nanašata na pridobitev odškodnine za premoženjsko škodo, ki je tožeči stranki nastala zaradi nepravilnega izračuna dodatka za življenjske razmere.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba Komisije z dne 25. januarja 2013, ki jo je tožeča stranka prejela 28. januarja 2013 in ki se nanaša na delno razveljavitev odločbe PMO.1 z dne 30. marca 2012 v delu, v katerem je prošnja tožeče stranke za pridobitev odškodnine za premoženjsko škodo, ki ji je nastala zaradi nepravilnega izračuna dodatka za življenjske razmere, do katerega je upravičena od 22. septembra 2002, omejena na 1. marec 2007 in v katerem je pri izračunu navedenega dodatka upoštevana pokojnina po starših, do katere je upravičena njena hči, za obdobje od 1. marca 2007 do 31. avgusta 2008, naj se razglasi za nično;
- odločba Komisije z dne 4. februarja 2013, ki jo je tožeča stranka prejela 5. februarja 2013, in plačni list za mesec februar 2013 naj se razglasita za nična v delu, ki se nanaša na kodo za poravnavo RRV glede odškodnine za zgoraj navedeno škodo, ki je bila določena 1. marca 2007, ob tem pa naj ta plačni list ostane v veljavi do sprejetja novega plačnega lista, v katerem bo pravilno uporabljen člen 10 priloge X h Kadrovskim predpisom od 31. decembra 2011 do 22. septembra 2002;
- Komisiji naj se naloži plačilo dodatnega začasnega zneska 11 000,00 EUR za škodo, ki jo je tožeča stranka utrpela v zvezi z dodatkom za življenjske razmere med 22. septembrom 2002 in 31. decembrom 2011, in obresti, ki naj se obračunajo za celotno škodo, ki jo je v zvezi s tem utrpela med 22. septembrom 2002 in 31. decembrom 2011, od zapadlosti posameznih dodatkov do dneva dejanskega izplačila in ki naj se izračunajo na podlagi obrestne mere, ki jo je ECB določila za operacije glavnega refinanciranja za zadevno obdobje, povišane za dve točki;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 15. maja 2013 – ZZ in drugi proti EIB

(Zadeva F-45/13)

(2013/C 207/108)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: ZZ in drugi (zastopnik: L. Levi)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti sklepov, ki so vsebovani v plačilnih listah, o uporabi splošnega sklepa Evropske investicijske banke, s katerim je določeno, da se povišanje plače za vse uslužbence omeji na 2,3 %, in sklepa, ki določa lestvico uspešnosti, na podlagi katere se plače znižajo za od 1 do 3 %, ter iz tega izhajajoč predlog, naj se instituciji naloži plačilo razlike v plači in plačilo odškodnine.

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti sklepov, s katerimi je določeno, naj se za tožeče stranke uporabi sklep upravnega odbora EIB z dne 18. decembra 2012, ki določa, da se povišanje plač omeji na 2,3 %, in sklep sveta direktorjev EIB z dne 29. januarja 2013, ki določa lestvico uspešnosti, na podlagi katere se plače znižajo za od 1 do 3 %, ki so po mnenju tožečih strank sklepi, vsebovani v plačilnih listah za april 2013, in razglasitev ničnosti vseh sklepov iz poznejših plačilnih list, ter po potrebi razglasitev ničnosti obvestila, ki ga je tožena stranka tožečim strankam poslala 5. februarja 2013;
- toženi stranki naj se naloži plačilo razlike v plači, ki je posledica navedenih sklepov upravnega odbora EIB z dne 18. decembra 2012 in sveta direktorjev EIB z dne 29. januarja 2013, in sicer glede na lestvico uspešnosti „4-3-2-1-0“ in „starostno“ lestvico „5-4-3-1-0“, ali podredno, tožečim strankam, ki so imele oceno A, glede na lestvico uspešnosti 3-2-1-0-0, in tožečim strankam, za katere se uporablja „starostna“ lestvica, glede na starostno lestvico „4-3-2-0-0“; ta razlika v plači se mora povečati za zamudne obresti, ki tečejo od 12. aprila 2013 in nato od dvanajstega v vsakem mesecu do popolnega plačila, pri čemer se te obresti določijo na ravni obrestne mere ECB, povečane za tri odstotne točke;
- toženi stranki naj se naloži plačilo odškodnine za škodo, nastalo zaradi izgube kupne moči, pri čemer se ta škoda v skladu z načelom *ex aequo et bono* začasno določi na 1.5 % mesečne plače vsake tožeče stranke;
- EIB naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 16. maja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-46/13)

(2013/C 207/109)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: S. Rodrigues in A. Blot, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi predloga za zaposlitev tožeče stranke kot pogodbenega uslužbenca funkcionalne skupine II, ki ga je podal DG DEVCO, in odškodninski zahtevek za nastalo premoženjsko škodo.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, kot organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, z dne 4. oktobra 2012 o neizboru tožeče stranke za pogodbenega uslužbenca za pomožne naloge funkcionalne skupine II;
- po potrebi, razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, z dne 7. februarja 2013 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke z dne 19. oktobra 2012;
- odškodninski zahtevek za premoženjsko škodo;
- povračilo nepremoženjske škode, določene *ex aequo et bono* in začasno določena na 50 000 EUR;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožba, vložena 17. maja 2013 – ZZ proti Svetu

(Zadeva F-47/13)

(2013/C 207/110)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: M. Velardo, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe, da se tožeče stranke ne uvrsti na seznam uradnikov funkcionalne skupine AD, ki so bili predlagani za napredovanje v letu 2012.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba št. 63/12 Generalnega sekretariata Sveta z dne 20. julija 2012 v zvezi s seznamom uradnikov, ki so bili predlagani za napredovanje v obdobju 2012, na katerem ni bilo imena tožeče stranke, in odločba Organa, pristojnega za imenovanje, z dne 11. februarja 2011 naj se razglasita za nični;
- toženi stranki naj se naloži plačilo odškodnine za nastalo nepremoženjsko in premoženjsko škodo skupaj z zamudnimi in kompenzacijskimi obrestmi po obrestni stopnji 6,75 %;
- Svetu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 21. maja 2013 – ZZ proti Parlamentu

(Zadeva F-48/13)

(2013/C 207/111)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: C. Bernard-Glanz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za leto 2011.

Predlogi tožeče stranke

- Ocenjevalno poročilo tožeče stranke za leto 2011, kot je bilo finalizirano in spremenjeno z odločbami Organa, pristojnega za imenovanja z dne 18. julija 2012 in 29. januarja 2013, naj se razglasi za nično;
- odločbe Organa, pristojnega za imenovanja z dne 29. januarja 2013, s katerimi je bila zavrnjena pritožba, vložena v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov, naj se razglasijo za nične;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožba, vložena 22. maja 2013 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-50/13)

(2013/C 207/112)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: B. Cambier in A. Paternostre, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je odločeno o dodatnem odškodninskem zahtevku, ki ga je tožeča stranka vložila na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov, da bi ji bila v celoti povrnjena premoženjska in nepremoženjska škoda, ki naj bi jo utrpela zaradi svoje poklicne bolezni in številnih nepravilnosti, storjenih med obravnavo njenega zahtevka na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 7. avgusta 2012, v kateri je odločeno o dodatnem odškodninskem zahtevku na podlagi običajnega prava in upoštevnih členov Kadrovskih predpisov, ki ga je tožeča stranka 18. aprila 2012 vložila na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov;

- razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 14. februarja 2013 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, vložene 25. oktobra 2012 na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov;
- dodelitev zneska 1 798 650 EUR tožeči stranki kot povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki jo je utrpela zaradi poklicne bolezni in jo je mogoče povrniti v skladu z načelom celotne povrnitve iz običajnega prava, od česar se odšteje plačilo odškodnine, dodeljeno na podlagi člena 73 Kadrovskih predpisov, kar lahko morda spremeni Splošno sodišče med obravnavanjem zadeve F-142/12;
- dodelitev zneska 145 850 EUR tožeči stranki iz naslova nepremoženjske škode, ki je posledica napak, ki jih je Komisija storila v razmerju do tožeče stranke;
- dodelitev tožeči stranki povračila nastalih sodnih stroškov in drugih izdatkov ter zamudnih obresti in vseh drugih obresti, za katere bo Sodišče ocenilo, da so pravični in ustrezni, šteti od decembra leta 2004, kar je datum, od katerega je bilo mogoče škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka, izračunati in povrniti;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožba, vložena 31. maja 2013 – ZZ proti EESO

(Zadeva F-54/13)

(2013/C 207/113)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnika: T. Bontinck in A. Guillerme, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski ekonomsko-socialni odbor

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe EESO, s katero je bil zavrnjen odškodninski zahtevek, ki ga je tožeča stranka vložila na podlagi člena 90(1) Kadrovskih predpisov, za povrnitev škode, ki naj bi jo utrpela zaradi domnevnega šikaniranja oziroma nadlegovanja s strani uprave.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti generalnega sekretarja EESO z dne 3. oktobra 2012 v delu, v katerem je zavrnjen odškodninski zahtevek tožeče stranke z dne 5. junija 2012, da bi prejela ustrezno in razumno plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, škodovanje njenemu ugledu, zdravju in karieri, ki jih je utrpela, in ki je bila po pritožbi tožeče stranke potrjena z odločbo z dne 22. februarja 2013;
- dodelitev tožeči stranki odškodnine za njeno nepremoženjsko škodo ter škodovanje njenemu ugledu in zdravju, ki je ob upoštevanju povečanja ali zmanjšanja med postopkom ocenjena na 12 000 EUR;
- dodelitev tožeči stranki odškodnine za škodovanje karieri, ki ga je utrpela zaradi zamude pri njenem napredovanju zaradi preiskav in postopkov, ki so takrat potekali, in sicer z vzpostavitvijo kariere v nazivu AST 5 ob upoštevanju razvoja med postopkom in, podredno, z ustreznim plačilom odškodnine, ki je ob upoštevanju povečanja ali zmanjšanja med postopkom ocenjena na 41 403,09 EUR;
- EESO se naloži plačilo stroškov.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL